

ת"פ (ראשון לציון) 32799-01-24 - מדינת ישראל נ' מולוקן אספה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 32799-01-24 מדינת ישראל נ' אספה(עציר)

לפני: כבוד השופטת, סגנית הנשיא דורית סבן נוי

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מולוקן אספה

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

הכרעת דין

א. כתב האישום

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **בילוש או התחקות אחרי אדם העלולים להטרידו**, לפי סעיף 12(1) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") ו**הפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22(א) לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 (להלן: "**חוק הפיקוח**").
- על פי הנתען בעובדות כתב האישום, ביום 1.11.2023 הוטל על הנאשם צו פיקוח זמני לפי הוראות חוק הפיקוח, במסגרתו הוטלו על הנאשם הגבלות ונקבעו סמכויות לקצין הפיקוח,

עמוד 1

- ובין היתר, הרחקה ממקומות בהם מוגש אלכוהול לרבות מועדונים, פאבים, ברים וכו'. צו הפיקוח הוטל עד החלטה אחרת, והיה בתוקף ביום 23.12.2023.
3. בתאריך 23.12.2023 בסמוך לשעה 01:10 נכנס הנאשם למועדון ה"וולטר" בראשון לציון, מקום בילוי בו מוגשים משקאות אלכוהוליים (להלן: **"המועדון"**).
4. במועד זה, בין השעות 01:10 ועד השעה 01:58 לערך, עת בילתה א.א. ילידת 2002 (להלן: **"המתלוננת"**) עם חברה במועדון, נצמד אליהם הנאשם, ניסה לרקוד עמם, שוחח עמם, הצטלם עמם וניסה ליצור קשר עם המתלוננת, אשר לא שיתפה עמו פעולה. לנאשם ולמתלוננת אין כל הכרות מוקדמת.
5. בשעה 01:58 או בסמוך לכך, עזבה המתלוננת את המועדון והלכה למסעדת "קרייזי מיט" (להלן: **"המסעדה"**) השוכנת בסמוך למועדון, שם ישבו חלק מחברה. המתלוננת נכנסה למסעדה, ביקשה מחברתה את המפתח לרכבה של החברה על מנת ליטול את תיקה שנותר ברכב. הנאשם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, עקב אחריה והמתין לה מחוץ למסעדה.
6. בחלוף דקות ספורות, יצאה המתלוננת מהמסעדה וצעדה לעבר הרכב בעוד הנאשם עוקב אחריה עד אשר הגיעה לרכב. כאשר הוציאה המתלוננת את תיקה מהרכב וסגרה את הדלת, תפס אותה הנאשם באמצעות ידו הימנית בגרונה, חנק אותה בכך שהצמיד את אגודלו לצווארה ואמר לה מספר רב של פעמים: **"יש לי נשק, תפתחי את הדלת ותיכנסי או שאני הורג אותך"**. המתלוננת בתגובה, אמרה לנאשם בבהלה שהוא יכול לרקוד איתם, שכן סברה תחילה שזה רצונו, אך הנאשם המשיך לחנוק אותה עד שלא הצליחה לדבר ולנשום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת כאבים בצוואר, נפיחות בגרון וקושי לנשום.
7. כעבור רגעים ספורים, הגיעו למקום שניים מחברה של המתלוננת, קראו לעברה ושאלו את הנאשם לפשר מעשיו. הנאשם השיב: **"הכל טוב"**, עזב את צווארה של המתלוננת והיא נפלה ארצה. הנאשם גידף את המתלוננת **"כוס אמא שלך מי יגע בך יבת זונה יבת שרמוטה"**, ונמלט מהמקום.

ב. המענה לכתב האישום וגדר זירת המחלוקת

8. הנאשם הודה בעבירה של הפרת צו הפיקוח וכפר ביתר העבירות המיוחסות לו. במענה לכתב האישום ובתשובתו מיום 10.4.2024, אישר הנאשם ששהה במועדון בליל האירוע, שאין בינו לבין המתלוננת כל הכרות מוקדמת וכי הצטלם עם המתלוננת וחבריה. הנאשם כפר בכך שנצמד אל המתלוננת, עקב אחריה איים ותקף אותה, אלא טען שנכח במועדון ולאחר מכן הלך לביתו.
9. אין מחלוקת שביל 23.12.2023, המתלוננת הגיעה למועדון יחד עם ארבעת חבריה, מ.מ. (עדת תביעה מס' 4), א.ב. (עדת תביעה מס' 3), ל.מ. (עדת תביעה מס' 5) ול.ח. (עדת תביעה מס' 6) ברכב בו נהגה א.ב. (להלן: "הרכב").
10. כן הוסכם על הצדדים שהנאשם שהה במועדון, הצטלם יחד עם המתלוננת וחבריה תמונת סלפי אשר צולמה על-ידי העדה מ.מ. (להלן: "תמונת הסלפי") והוגשה בהסכמה (ת/12).
11. **זירת המחלוקת טמונה בזיהוי הנאשם ובשאלה, האם הוא זה שעקב אחר המתלוננת למסעדה ולחניה, תקף אותה ואיים עליה, או שמא כגרסתו אין מדובר בו.**
12. כבר עתה יוער, שההגנה בסיכומיה הסכימה לקבל את גרסת המתלוננת כמהימנה ואמינה מבחינה סובייקטיבית, היינו שהמתלוננת מאמינה בכל ליבה שהנאשם הוא התוקף ואינה שקרנית, ואולם אינה אמינה מבחינה אובייקטיבית, שכן לא ניתן לבסס הזיהוי על סמך עדותה. (סעיף 5 לסיכומי ההגנה בכתב ועמ' 54 ש' 13-14 לפרוטוקול מיום 8.9.2024).

ג. דיון והכרעה

13. אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר שבחנתי לעומק את הראיות שהובאו בפניי ואת טענות הצדדים, באתי אל המסקנה כי הוכח בפניי שהנאשם תקף את המתלוננת כנטען בכתב האישום. זיהוי הנאשם נשען על מספר אדנים וביניהם, עדות המתלוננת, עדים נוספים שנכחו במקום, סרטוני מצלמות האבטחה בהם צפיתי, התרשמותי הבלתי אמצעית מהנאשם וגרסתו בבית המשפט.
- ואלו נימוקיי.

14. כידוע, ניתן לבסס הרשעה על סמך ראיות זיהוי ואף כעדות יחידה ללא צורך בראיות תומכות, ואולם, במקרה שכזה, שומה על בית המשפט לנקוט במשנה זהירות. [ע"פ 7130/97 **שאבי נ' מדינת ישראל** (21.3.1999); ע"פ 10360/03 **שדיד נ' מדינת ישראל** (2.3.2006) (להלן: "**עניין שדיד**")]; ע"פ 458/14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (29.1.2015) (להלן: "**עניין אדרי**"), דו"ח הביניים בנושא עדויות ראיה שגויות וזיהוי מוטעה של הוועדה הציבורית למניעת הרשעות שווא ותיקון, בראשותו של שופט בית המשפט העליון (בדימוס) פרופ' יורם דנציגר (ספטמבר 2019) (להלן: "**דו"ח הביניים של ועדת**

דנציגר").

15. זיהוי עברין על ידי עד ראייה, מהווה ראיה המבוססת על יכולת ההבחנה של העד בעזרת חושיו בה בית המשפט שומע את חוות דעתו של העד והתרשמותו אודות זיהוי הנאשם ומכוח זאת קובע ממצאים עובדתיים. מצד אחד, ראיה זו בעלת חשיבות רבה להוכחת ביצוע העבירה על ידי הנאשם ומצד שני, קיים חשש רב להרשעת חפים מפשע. (יניב ואקי **דיני ראיות** כרך ב', עמ' 1125-1126 (2021) (להלן: **ואקי**)).

16. בית המשפט העליון עמד על האתגר שניצב בפני בית המשפט, בבואו להעריך את ראיית הזיהוי בקובעו כדלקמן:

"ראיית זיהוי טומנת בחובה אתגר. מצד אחד, הניסיון מלמד בצורה ברורה כי עד יכול לזהות אדם אחר. מצד שני, 'אתה חי מפיו' של העד. זאת אומרת שאין תנאי מעבדה שניתן לבחון דרכם את העדות כפי שניתן, לדוגמא, לבחון ראית DNA. פשיטא כי תהליך החשיבה ומנגנוני הזיהוי של האדם מורכבים הם. לכן יש מאפיינים בראיה מעין זו שאינם נחלת ראיות מסוג אחר..." (ע"פ 3055/18 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (4.8.2020)). (להלן: "עניין אבו רקייק")

17. משקלה וערכה הראיית של ראית הזיהוי תלוי כל מקרה ונסיבותיו ומבוסס על שני מישורים. במישור האחד, תיבחן אמינותו האישית של העד המזהה, כנותו ויושרו מבחינה סובייקטיבית. במישור השני, תיבחן מהימנותה של ראית הזיהוי. [ע"פ 347/99 דמיאניוק נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 221, 403 (1993) (להלן: "עניין דמיאניוק"), עניין אבו-רקייק, פסקה 10].

18. על מנת לבחון ולהעריך את **ראית הזיהוי**, יש לבצע "**מבחן כפול**", פנימי וחיצוני בשני רבדים. **ברובד סובייקטיבי**, במסגרתו על בית המשפט לערוך **בחינה פנימית** של עדות הזיהוי, המתמקד ביכולת של העד לחקוק בזיכרוננו את זהות הנאשם. שלב זה מחייב כניסה לתוך פרטי העדות, מידת בהירותה, קיומן של סתירות או היעדרן, תוכן העדות ובאיזה מידה בית משפט מאמין שהעד מתאר את מה שאכן ראו עיניו. **ברובד האובייקטיבי**, בית המשפט עורך **בחינה חיצונית** של עדות הזיהוי וזאת בהנחה שהעד אומר אמת וצולח את המבחן הראשון, נבחנת משמעות העדות והמשקל שיש ליתן לה וזאת בהתבסס, בין היתר, על נתונים אישיים של העד, נסיבות אירוע הזיהוי, היכרות מוקדמת בין העד לחשוד, תנאי הראות והתאורה, המרחק והזווית ממנה בוצע הזיהוי, ההשתייכות האתנית-חברתית של הנאשם, הזמן שחלף בין מועד האירוע למועד הזיהוי, האם יש בתהליך הזיהוי פגם שעלול להפחית ממשקלו, וכדומה. [עניין דמיאניוק, בעמ' 403; ע"פ 5933/11 איטל נ' מדינת ישראל (26.6.2014); ע"פ 8902/11 חזיזה נ' מדינת ישראל (15.11.2012) (להלן: "עניין חזיזה"), עניין אבו רקייק פסקה 5, דו"ח הביניים של ועדת דנציגר, עניין שדיד, פסקה 14 ו-24, דורון מנשה ורביע עאסי "טעות בזיהוי חזותי של חשודים: הזמנה למחקר ורפורמה משפטים כה (תשס"ה) 205, עמ' 226-238, 260-261, ואקי עמ' 1128-1132].

19. כחלק משיקוליו של בית המשפט להעריך את משקלה של ראית הזיהוי, יש ליתן משקל, בין היתר, למידת הביטחון שהביע העד המזהה בזיהוי, כך למשל ככל שהעד בטוח בזיהוי והתרגש יש לכך משקל; במקרה שלנאשם מאפיינים ייחודיים, קרי, זקן, צבע עור, צלקת

וכדומה, יש בכך כדי להשפיע על מהימנותה של ראיית הזיהוי. כנקבע בפסיקה ובדו"ח הביניים של ועדת דנציגר, זיהוי על ידי אדם שאינו משתייך לאותה קבוצה אתנית של העד המזהה, מעלה חשש כבד יותר לטעות בזיהוי. (ואקי, בעמ' 1134-1136; ע"פ 5668/14 מיכאלי נ' מדינת ישראל (26.11.2014) ברם, חשש זה אינו שולל את קיומה של ראיית הזיהוי.

20. בע"פ 2331/08 קסטרו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (16.9.2009) נקבע כדלקמן:

"ברקע בחינת משקלו של הזיהוי עומדת האבחנה בין מהימנותו של העד המזהה, לבין מידת השכנוע בנכונות הזיהוי עצמו. כלומר, יכול העד להימצא אמין ועדיין תוטל בספק אמיתות הזיהוי שביצע (ראו: ע"פ 6508/02 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), [פורסם בנבו], 6.2.2003; ע"פ 648/77 קריב נ' מדינת ישראל, פ"ד לב (2) 729 (1978) (להלן: פרשת קריב))"

21. הטעם לבחינת מהימנות הזיהוי כשלעצמו, בנפרד מאמינותו של העד, הינו הרצון להבטיח שהאמת הסובייקטיבית של העד תשתלב עם האמת האובייקטיבית המשקפת את המציאות ולבחון שאין מדובר במקרה בו העד אכן מאמין באמונה שלמה בזיהוי, אך טעה טעות כנה ותמה. [עניין קריב בעמ' 758; עניין דמיאניוק בעמ' 403; עניין חזיה בפסקאות 49-50; ע"פ 9040/05 אוהיון נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (7.12.2006); ע"פ 2098/08 פרעוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.12.2011)].

22. בית המשפט רשאי לזהות את הנאשם העומד בפניו בהשוואה לראיה חפצית, קרי תמונה, סרטון וכדומה ואולם, נדרשת זהירות מרבית לביצוע זיהוי על ידי בית המשפט וכנקבע בפסיקה, הדבר יעשה רק כאשר בית המשפט שוכנע, ללא כל ספק, בזיהוי הנאשם ויתבסס, בין היתר, על התבוננות בנאשם במשך מספר ישיבות, שימת לב לפרטים ייחודיים ובלבד שמדובר בנסיבות בהן אין צורך ב"עד מומחה". [ואקי, בעמ' 1168; ד"נ 20/85 בחרי נ' פדלון, פ"ד לט(4) 463, 465 (1985); עניין בן דוד, בעמ' 541; ע"פ 6864/03 רוקנשטיין נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (28.4.2004)].

23. אשר לזיהוי ספונטני של עד בבית המשפט, נקבע כי מדובר בזיהוי בעל משקל מועט שעה שהנאשם יושב על ספסל הנאשמים ואולם, אינו משולל כל ערך ראייתי ובנסיבות מסוימות, שעה שהזיהוי מהווה חלק מעדות רצופה ומהימנה, ניתן ליתן לזיהוי זה משקל. [ואקי, בעמ' 1163; ע"פ 5390/63 עודה אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4) 29, בעמ' 36-37 (3.8.1999); ד"נ 10082/09 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 להחלטתו של השופט ריבלין (21.12.2009); ע"פ 315/74 שילון נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(2) 212, 215 (1979); ע"פ 2653/98 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529, 541 (1998); רע"פ 1939/09 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 8 לפסק דינו של השופט מלצר (6.12.2009)].

מן הכלל אל הפרט

24. לנוחות הקורא האירוע יחולק למספר זירות ויובאו הראיות אשר נוגעות לכל אירוע ואירוע.

בראש ובראשונה, תובא עדותה של המתלוננת, אשר הייתה מהימנה, אמינה, קוהרנטית, ללא הגזמה עם דיוק במירב הפרטים והעיקרים שבהם, ללא סתירות מהותיות, באופן המאפשר קביעת ממצאים כנדרש בהליך פלילי. עדותה של המתלוננת אינה מותירה ספק כי זיהתה בעצמה את הנאשם לאורך כל האירוע ושיקפה במדויק את שאירע בפועל. עדות המתלוננת אינה עומדת לבדה, אלא היא נתמכת בראיות נוספות שתסקרנה לכשתקבענה עובדות בכל זירה מהזירות המופיעות בכתב האישום.

25. תחת לסקור את גרסתו של הנאשם בפרק נפרד ומשמצאתי כי לא ניתן ליתן אמון בגרסתו, שמא גרסאותיו, ואף זאת בלשון המעטה, אתייחס לכל אחת מגרסאותיו תוך ניתוח הראיות לצורך קביעת עובדות בכל זירה וזירה.

26. מהלך המשפט כלל שש ישיבות ומתוכן ארבע ישיבות הוכחות, במהלכן התרשמתי באופן בלתי אמצעי ממראהו של הנאשם באופן המאפשר לי לזהותו בסרטוני מצלמות האבטחה.

(1) זירת המועדון

27. המתלוננת מסרה בעדותה בבית המשפט כי הגיעה יחד עם חבריה למועדון בשעה 23:30 לערך ויצאה ממנו סביב השעה 01:30 (עמ' 14 ש' 12-13 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). במהלך שהותה במועדון, שתתה 2,3 צ'יסרים של ערק, הייתה בראש טוב, אך לא שיכורה (עמ' 15 ש' 8, 14, 20 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

28. המתלוננת העידה, כי רקדה עם חבריה במועדון בסמוך לעמדת הדיג'יי ליד המדרגות, מעדה לאחור והרגישה שמישהו אוחז במותנה ומסייע לה שלא תמעד. כשהסתובבה לראות מי אוחז בה, הבחינה בנאשם. המתלוננת הצביעה אל עבר הנאשם באופן ספונטני בבית המשפט וזיהתה אותו כמי שאחז בה ותקף אותה בסוף הערב. המתלוננת תארה את תחושתה לאחר שהנאשם אחז בה **"...סימנתי תודה עם הראש על העזרה אבל אוטומטית הרגשתי לא נוח בסיטואציה, על המגע במותן, המבט שהסתובבתי ראיתי אותו, נבהלתי והלכתי לצד השני לחברים שלי. עו"ד ברגמן: אבל אני לא מבין, המבט שלו מה? העדה א.א: 'מפחיד'".** (עמ' 10 ש' 7-9, ש' 10-14, ש' 24-28 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

29. המתלוננת חזרה בחקירתה הנגדית, שנרתעה ממבטו של הנאשם הואיל ומגע של גבר מרתיע אותה **"כי נבהלתי קודם כל, הייתה לי תחושה תמיד שמישהו נמצא מאחוריי אבל זה מועדון... ואני בחורה מאוד שמורה ופתאום מגע של גבר בי זה הרתיע אותי מאוד וכשאני הסתובבתי וראיתי את המבט וכמה הוא קרוב זה מאוד הרתיע אותי אז נבהלתי גם מהמבט, כי המבט זה פתאום לא של אחד החברים שאני מכירה, זה לא אחד החברים עזר לי פה, ראיתי עיניים אולי נראות קצת מסוממות, אולי העיניים שלו ככה כי לא יודעת מה. עיניים אדומות, קטנות כאלה, מבט מאוד מפחיד. אותו רגע שהסתובבתי וראיתי שזה לא אחד מהאנשים שאני מכירה, אז סימנתי תודה עם הראש ואז באתי ואז ישר החלפתי מקום מההרגשה הלא נעימה."** (עמ' 16 ש' 20-31 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

30. המתלוננת מסרה שכאשר הרגישה שהנאשם עומד מאחוריה, עברה לרקוד באזור אחר

- במועדון, "עברתי לחברים האחרים כי באותו רגע זה לא היה לי נוח וגם הרגשתי שהוא הרבה זמן מאחוריי ואני ממש מרגישה שמישהו עומד מאחוריי" (עמ' 11 ש' 1-2 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). בחקירתה הנגדית, חזרה על כך שהנאשם תמיד נמצא באזור (עמ' 30 ש' 4 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).
31. בהמשך, חברתה מ.מ אמרה לה שבכוונת חבריה לעזוב את המועדון. מאחר שהמתלוננת רצתה להישאר במועדון, יצאה אל המסעדה הסמוכה, שם ישבו באותה העת חבריה א.ב, ל.מ.ו.ח על מנת לקחת את מפתחות הרכב וליטול את תיקה אשר נותר ברכב. המתלוננת תארה כי כאשר יצאה מהמועדון ירד גשם, השאילה מעיל מהסלקטור וצעדה למסעדה הסמוכה בה נכחו חבריה. (עמ' 11 ש' 3-16 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).
32. גרסת המתלוננת נתמכת בעדותה של מ.מ. העדה מסרה שהיה אדם ש"קרקר" סביבם רוב הערב, והיא זו שצילמה את תמונת הסלפי של החברים אליה הצטרף הנאשם, מבלי שיש לו כל קשר לחבורה. (עמ' 33 ש' 24-30 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).
33. העדה העידה שהאדם שהצטלם עמם בתמונת הסלפי (הנאשם), הוא זה שהיה צמוד אליהם במהלך כל הערב ובעיקר למתלוננת, "רוב הערב פשוט הסתובב סביב א.א. חברה שלי, ממש, כאילו איפה שהיא הייתה הוא היה מבחינת מועדון". (עמ' 34 ש' 13-14 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). "הוא קרקר סביבה, אני יודעת כי עמדתי שם, היינו על מדרגות, בעצם המועדון בנוי מזה שיש 3 מדרגות ואנחנו היינו צמודות לדיגי" והיה מרחק של 3 מדרגות, הוא היה פשוט למטה רוב הערב רוב הזמן, בגלל זה גם כולם זוכרים אותו, גם בלי התמונה היינו זוכרים אותו." (עמ' 37 ש' 29-32 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).
34. העדה הסבירה בחקירתה הנגדית שהנאשם נצמד למתלוננת, ולא נכח לידם במקרה: "... אם היא הלכה טיפה, אז הוא עבר. יודעים מתי בן-אדם מקרקר סביב בן-אדם אחר. אם היא עוברת לצד השני והוא הולך אחריה." (עמ' 38 ש' 1-2 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).
35. חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת, ניתן למצוא בעדותה של א.ב. העדה העידה שהנאשם הצטרף אליהם בזמן שרקדו במועדון ונכנס לתמונת הסלפי (עמ' 12, ש' 9-12 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). העדה הצביעה לעבר הנאשם באולם בית המשפט וזיהתה אותו באופן ספונטני (עמ' 17 ש' 12, 23 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).
36. גרסת המתלוננת מתיישבת היטב עם סרטוני מצלמות האבטחה אשר הוגשו בהסכמה (ת17/א') בהם צפיתי. כפי שיפורט להלן (ההפניות מתייחסות לשעון המוצג בסרטון ולא בהכרח לזמן אמת). במצלמות האבטחה ממועדון "ההיידה", זמן המערכת זהה לזמן אמת ובמצלמות האבטחה של המועדון, קיים פער של כ-17 דקות אחורה בין זמן המערכת לזמן אמת (ת17/ ועדותו של רס"ר דוד ברדה (עד תביעה מס' 13), עמ' 54 ש' 30-31 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).
37. סרטון מצלמת האבטחה Camera 2 מתעד את הכניסה למועדון ההיידה אליו הגיע הנאשם קודם הגעתו למועדון ועל כך אין מחלוקת. בשעה 23:18:21 ניתן להבחין בדמות נכנסת לבושה במכנסי ג'ינס וקפוצ'ון שחור. בשעה 23:24:12 ניתן להבחין בנאשם בבירור לבוש במכנסי ג'ינס וקפוצ'ון בצבע שחור. הנאשם זוהה בתמונה מתוך סרטון זה על ידי קצין

הפיקוח מיחידת צור, רן מאיר עמר (עד תביעה מס' 7) (להלן: "רן"), הודעתו הוגשה בהסכמת הצדדים (ת/8, עמ' 2, ש' 7-11) ועל ידי קצין הפיקוח מיחידת צור, בני שבו (עד תביעה מס' 8) (להלן: "בני"), הודעתו הוגשה בהסכמת הצדדים (ת/9, עמ' 2 ש' 7-11). כנקבע בפסיקה, ראיה שהוגשה לבית המשפט, הופכת להיות "ראיה במשפט" וכל צד רשאי לעשות בה שימוש. (ע"פ 4004/93 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל (18.2.1996)).

38. סרטון המכונה "מצלמה 10" מתעד את שירותי הכניסה לתאי השירותים במועדון ההיידה בו ניתן להבחין בשעה 00:23:56 (זמן אמת) בגבר יוצא מתא השירותים כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס וקפוצ'ון שחור. אף בסרטון זה, זוהה הנאשם בתמונה מתוך הסרטון על ידי קציני הפיקוח רן ובני (ת/8, עמ' 2 ש' 7, ש' 12 ועמ' 3 ש' 14-15, ת/9, עמ' 2 ש' 7, ש' 12 ועמ' 3 ש' 14-15). אוסיף כי ניתן להבחין בבירור בפניו של הנאשם.

39. סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress מתעד את הכניסה והיציאה מהמועדון. בשעה 00:53:25 (זמן אמת 01:00) ניתן להבחין בנאשם נכנס למועדון כשהוא לבוש בקפוצ'ון שחור ומכנס הנראה כג'ינס. אעיר כי הנאשם מיוזמתו, ביקש להציג קטע זה בפני במהלך חקירתו הראשית כפי שיפורט בהמשך וכן, ניתן לזהות בבירור שהאדם המופיע בסרטון הוא הנאשם.

40. סרטון מצלמת האבטחה DJ Main מתעד את ההתרחשות במועדון התואם את גרסת המתלוננת, בו ניתן לצפות כיצד הנאשם חובר למתלוננת וחבריה בזמן שהם רוקדים בסמוך לעמדת הדיג'יי. תחילה הנאשם משוחח עמם, רוקד בסמוך אליהם, מצטלם איתם בתמונת הסלפי ועד כה ניתן לסבור שהתנהגותו חברית (01:19:51, 01:20:40, 01:22:04, 01:22:50).

בכל אותה העת, הנאשם נמצא בסמוך למתלוננת, עד שבשלב מסוים נצפה אדם מהחבורה מושך את המתלוננת בידה ומרחיקה מהנאשם (01:23:06). בהמשך, ניתן להבחין כי הנאשם לא מש מהמתלוננת ונצפה כשהוא נצמד אליה מאחור והולך אחריה לכל מקום אליו זזה ברחבי המועדון (01:36:13-01:39:06). בשעה 01:40:48 (זמן אמת 01:57) ניתן להבחין במתלוננת יוצאת מרחבת המועדון והנאשם בעקבותיה.

41. סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress מתעד את הכניסה והיציאה מהמועדון. בשעה 01:41:55 (זמן אמת 01:58:55) ניתן להבחין במתלוננת עומדת ביציאה מהמועדון, משוחחת עם הסלקטור, משאילה מעיל בהתאם לגרסתה, כשהנאשם עומד מאחוריה וממתין במשך למעלה משתי דקות עד שהמתלוננת יוצאת מהמועדון והוא יוצא מיד בעקבותיה (01:43:09, זמן אמת- 02:00). בזמן ההמתנה, ניתן להבחין בבירור בנאשם כשהוא אוחז ביד שמאל במכשיר הטלפון הנייד בסמוך לאוזנו (01:42:55). אדגיש כי בשעה 01:42:40 ניתן להבחין בבירור שהנאשם לובש מכנסיים הנראים כג'ינס ישרים עם שני כיסים, ללא כיסים בצדדים וללא רוכסנים ואינם נראים כמכנסי דגמ"ח כנטען על ידו כפי שיפורט בהמשך.

42. סרטון אבטחה Out main מתעד הכניסה מזווית אחרת של מצלמת החוץ. בשעה 01:43:12 (זמן אמת- 02:00), נצפית דמות של אישה עם פרטי לבוש תואמים לפרטי לבושה של המתלוננת, ניתן להבחין בנעליים ובמעיל אותו לבשה על גופה שניות ספורות קודם לכן והחל משעה 01:43:15 (זמן אמת- 02:00), כעבור שלוש שניות, ניתן להבחין

- בגבר עם פרטי לבוש זהים לנאשם, קפוצ'ון שחור על ראשו וג'ינס כחול צועד אחריה כשהוא אחוז ביד שמאל במכשיר הטלפון הנייד בסמוך לאוזנו.
43. צפייה בסרטונים על פי סדר התרחשות האירועים, מצביעה על כך שהנאשם יצא בעקבות המתלוננת כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס וקפוצ'ון שחור.
44. מנגד, גרסתו של הנאשם בבית המשפט לפיה נכח במועדון במועד האירוע, הנה גרסה כבושה ולא ניתן ליתן בה אמון.
45. הנאשם נחקר פעמיים בתחנת המשטרה (ת/1 ות/2). בחקירתו במשטרה, טען שלא זכר מה עשה בליל האירוע. הנאשם זיהה עצמו בתמונה חתוכה שהוצגה לו מתוך תמונת הסלפי, אך לא זכר היכן צולמה וגם כשהוצגה לו תמונת הסלפי השלמה, בה צולם עם המתלוננת וחבריה, לא זכר את התמונה. (ת/1, עמ' 4 ש' 32-34, עמ' 5 ש' 35-39, עמ' 7 ש' 62-64).
- בחקירתו השנייה, כאשר הוצגו לו סרטונים מליל האירוע, השיב: **"אני שואל אותך, נניח באתי למועדון, מה הבעיה להגיד לך שבאתי?"** (ת/2, עמ' 4 ש' 23-26). ואילו בעדותו בבית המשפט, הודה שביליל האירוע יצא עם שני חבריו למועדון ההיידה ובהמשך נכנסו למועדון וזאת בניגוד לצו הפיקוח (עמ' 62, 63, 66 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).
46. בעדותו בבית המשפט, טען הנאשם שמסר לחוקר המשטרה שהגיע עם שני חברים למועדון. כאשר עומת עם כך שטען בחקירתו שלא זכר ששהה במועדון, הכחיש שאמר זאת וטען שמסר בחקירה שכל מה שיש לו להגיד, יאמר בבית המשפט (עמ' 67, ש' 33-36 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).
- כאשר הוצגו לנאשם בחקירתו הראשונה במשטרה סרטוני מצלמות האבטחה (ת/17א), בהם נצפה נכנס למועדון ההיידה ויוצא מהמועדון בליל האירוע, השיב שהוא **"לא זוכר"** (ת/1, עמ' 8 ש' 71-77). בחקירתו השנייה הוצגו לנאשם, פעם נוספת, סרטוני מצלמות האבטחה בהם נצפה נכנס למועדון ההיידה, מצטלם עם המתלוננת וחבריה תמונת סלפי ויוצא מיד אחר המתלוננת מהמועדון, הנאשם סרב להסתכל על הסרטונים, טען שיאמר את דברו בבית המשפט, השיב לחוקר שיחשוב שזה הוא וכדומה. (ת/2 עמ' 4 ש' 27-28, עמ' 5 ש' 38).
47. בעדותו בבית המשפט ובניגוד לגרסאותיו בחקירה (ת/1 ות/2) אישר הנאשם שנכנס לשני המועדונים, בניגוד לצו הפיקוח שתלוי כנגדו. בחקירתו הראשית, הנאשם זיהה עצמו במצלמת האבטחה בכניסה למועדון ההיידה (עמ' 63 ש' 6, עמ' 72 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.2024). הנאשם ביקש להציג לבית המשפט את סרטון הכניסה למועדון (00:53) בו נצפה לבוש בקפוצ'ון שחור ומכנס הנראה כמכנס ג'ינס (עמ' 62 לפרוטוקול מיום 2.7.2004).

48. הנאשם בעדותו בבית המשפט, מסר שהגיע למועדון יחד עם שני חברים וחזר לביתו בשעה 04:30. הנאשם טען שהוטח בו בחקירה במשטרה כי הופלל על ידי החברים עמם הגיע למועדון והוא ביקש מהחוקר שיזמנם לעדות במשטרה ואולם, הדבר לא תועד בחקירותיו (עמ' 62-63 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בחקירתו הנגדית, הוטח בנאשם שבחקירתו במשטרה, השיב שלא זכר את התמונה ולא מסר לחוקר שהיה עם שני חבריו, והנאשם

השיב: **"לא רציתי לענות לו"** (עמ' 68 ש' 15-11 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). מנגד טען, שאמר לחוקר שיביא את חבריו לעימות (עמ' 69 ש' 27-26 לפרוטוקול מיום 2.7.2024) ואילו, בחקירתו במשטרה מסר לחוקר **"...נניח באתי למועדון, מה הבעיה להגיד לך שבאתי למועדון?"** (ת/2, עמ' 4 ש' 24). כלומר, הנאשם לא אישר בחקירותיו במשטרה שנכח במועדון, אלא ההפך, כך שלא ניתן לקבל את גרסתו לפיה ביקש מחוקרי המשטרה להביא את חבריו לעימות עמו.

49. הנאשם סרב למסור לב"כ המאשימה את שמות החברים עמם הגיע למועדון והשיב: **"לא מכיר, לא חייב לציין את השם, אם לא חקרו אותם אז למה שאני אגיד את השם פה?"** (עמ' 71 ש' 25-16, לפרוטוקול מיום 2.7.2024). לא זו אף זו, הנאשם אף לא זימן את חבריו להעיד כעדי הגנה.

50. הנאשם אישר שהצטלם עם המתלוננת וחבריה תמונת סלפי, אך הוסיף שהצטלם עם אנשים נוספים. הנאשם הכחיש ששוחח עם המתלוננת ורקד איתה וזאת בניגוד לנצפה בסרטון מצלמת האבטחה. הנאשם מסר שלא נגע באף אחד במועדון (עמ' 65 ש' 22-9 לפרוטוקול מיום 2.7.2024) וזאת בסתירה לנצפה בסרטון מצלמת האבטחה בו נראה מתחבק עם גבר (ת/17א', סרטון 01:20:59 DJ main), עושה תנועות של לב מחובר עם אישה נוספת במועדון (01:21:51) ומנשק אישה נוספת אשר עומדת בסמוך למתלוננת (01:22:08). בחקירתו הנגדית, כשהוטח בו שבניגוד לגרסתו בחקירה ראשית, נצפה מחבק את מ.מ, השיב **"אני לא חושב עשיתי משהו רע פה"** (עמ' 82 ש' 9-3 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

51. סתירה נוספת ניתן למצוא בגרסתו כפי שמסרה בחקירה ראשית בבית המשפט. הנאשם השיב לשאלת בא כוחו כי לא שתי במועדון, הגם שנצפה במצלמת האבטחה שותה מכוס עם קש (ת/17א', סרטון DJ main, מונה 01:22:17).

52. כאשר הנאשם נשאל בחקירה ראשית, האם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, השיב: **"מה פתאום, מה פתאום"** ומיד אחר כך, נשאל על ידי בא כוחו, האם יתכן שיצא במקרה?, אישר שיצא אחר המתלוננת אך ללא קשר אליה (עמ' 65 ש' 32-25 מיום 2.7.2024).

53. הנאשם אישר שהוא זה שנצפה בסרטון האבטחה Enter Waltress החל ממונה 01:41:19 (זמן אמת 01:58) ועד למונה 01:43:19 (זמן אמת 02:00) עומד ביציאה מהמועדון וחובש את הקפוצ'ין על ראשו (עמ' 76 ש' 32-20 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). כשהתבקש להראות היכן רואים את כיסי מכנסי הדגמ"ח, השיב: **"כנראה המצלמה מטשטש"** (עמ' 77 ש' 5-1 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). כשהוטח בנאשם שנצפה בפרק זמן זה, ממתין למתלוננת עד שתצא מהמועדון ויוצא מיד אחריה, השיב **"אז מה אם אני הולך אחרי מישהו אז מה לדחוף אותו?"** (עמ' 77 ש' 31-20 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, כשנשאל מדוע לא רואים את חבריו יוצאים עימו כפי שטען השיב תשובות מתחמקות: **"חזרתי פה, מה זה לא חזרתי? חזרתי פה, זה שאתם לא מראים את זה, אני חזרתי מה זה לא?ש: אני אראה לך שאתה יצאת ולא חזרת.... ת: זה שלך, את אומרת ככה, זה המצלמה שלך... אתם חתכם, את יכולה לסדר הכול, את האמת אתם לא רוצים, את רוצה רק את הבלוף."** (עמ' 78 ש' 21-1 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, שוב מסר שהיה עם אדם נוסף. (עמ' 84 ש' 10-6 לפרוטוקול

מיום 2.7.2024).

הנאשם לא זיהה עצמו בסרטון המתעד את הכניסה למועדון מבחוח, הגם שנראה שזהו סרטון המשך למצלמת הכניסה הפנימית, הן מבחינת המראה והן מבחינת הזמנים.

54. אשר לפרטי הלבוש - הנאשם טען לראשונה בבית המשפט שבמועד האירוע לבש קפוצ'ון שחור ומכנסי דגמ"ח בצבע בז'. ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט את המכנסים ותיארם כמכנסים עם שני כיסים בצדדים, שרוך שיוצא מהמכנס, רוכסנים בצדי המכנס, שני כיסים אחוריים וגומי בשולי המכנס. (עמ' 63, ש' 21-33, עמ' 64, עמ' 65 ש' 1-6 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). ואולם, הנאשם **מיוזמתו** ביקש להציג לבית המשפט את סרטון מצלמת האבטחה של המועדון (00:53:38) בו נצפה נכנס למועדון כשהוא לבוש במכנסים שנראים כמכנסי ג'ינס, ללא כיסים בצדדים, ללא רוכסנים וללא גומי בשולי המכנס.

55. הנאשם חזר על כך שלבש קפוצ'ון שחור ומכנס בצבע בז' **ולא החליף את בגדיו כל הלילה** (עמ' 72 ש' 6-28 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

56. כאשר הוצג לנאשם סרטון מצלמת האבטחה המתעד את הכניסה למועדון ההיידה בו נצפה לבוש בקופוצ'ון שחור וג'ינס, הנאשם זיהה את עצמו (עמ' 73 ש' 9-33 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). הנאשם התבקש לתאר את פרטי לבושו לאחר שזיהה את עצמו, והשיב: **"אני אחזור, אמרתי, קפוצ'ון שחור והמכנס... אפור הזה, זה."** (עמ' 74 ש' 2-7 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). כאשר הוטח בו שהוא נצפה בסרטון מצלמת האבטחה כשהוא לבוש במכנסי ג'ינס עם קרעים וחולצה שחורה, השיב: **"לא יודע... אולי פישלתם פה.... איך רואים במצלמה שנייה משהו ופה מצלמה שנייה, אני לא יודע מה להגיד לך... אני יודע מה לבשתי"**. (עמ' 74 ש' 8-16 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

57. כאשר הוצג לנאשם סרטון ממצלמת האבטחה באזור השירותים ממועדון ההיידה בו נצפה לבוש בג'ינס, השיב הנאשם **"נניח זה אני, לא יודע מה להגיד לך"**, לשאלת בית משפט, למה כוונתו, השיב שזה לא הוא ושהתמונה מוזרה לו (עמ' 74 ש' 20-29 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). ב"כ המאשימה שבה והטיחה בנאשם, שהוא זה שנצפה בסרטון מצלמת האבטחה, כשהוא לובש ג'ינס עם מלא קרעים וחולצה שחורה, השיב "אני מה?" וכשהוטח בו שאין כיסים, השיב **"בסדר. קודם ראית כיס ראית קודם בסרטון השני, פתאום סרטון אחר מביאים, מה זה יכול להיות סרטון אחר"**. (עמ' 74 ש' 20-33, עמ' 75 ש' 1-2 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

בהמשך, הנאשם מאשר שהוא זה שמצולם בסרטון בו נצפה בשירותים במועדון ההיידה בכך שמשיב לשאלת ב"כ המאשימה האם הסרטונים משקרים: **"רואים אותי, בסדר, את מביאה לי סרטונים שאני בשירותים... שירותים את מביאה לי סרטונים שאני הולך לשירותים"**. (עמ' 87 ש' 19-24 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

58. ב"כ המאשימה הציגה לנאשם סרטונים נוספים מהכניסה למועדון, הנאשם חזר על כך ששהה במועדון וכשב"כ המאשימה הסבירה לו שעליה להציג לבית המשפט שלבש ג'ינס

בניגוד לטענתו, הנאשם לא שלל את תזת המאשימה, אלא הטיח בה שהעדים מסרו שלבש קפוצ'ון כחול כהה (עמ' 76 ש' 13-4 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

59. בהתבסס על המארג הראייתי עד כה ניתן לקבוע כדלקמן: הנאשם לבש בליל האירוע ג'ינס כחול וקפוצ'ון שחור. הנאשם חבר למתלוננת וחבריה במועדון, יצר עמם קשר, הצטלם איתם תמונת סלפי ונצמד למתלוננת בזמן ששהו במועדון. הנאשם שהה בקרבת המתלוננת פרק זמן מספק בו יכלה להבחין בזהותו. בשעה 02:00 (זמן אמת) יצאה המתלוננת מהמועדון והנאשם יצא מיד בעקבותיה.

60. גרסתו של הנאשם באשר לפרטי הלבוש והתנהלותו במועדון, מלאה סתירות ופירכות ולא ניתן ליתן בה אמון בלשון המעטה. הנאשם מסר תשובות מתחמקות, אשר לא מתיישבות עם ראיות המאשימה ואף אינה מתיישבת עם גרסאותיו במשטרה בסמוך למועד האירוע. הנאשם זיהה את עצמו במצלמת אזור השירותים במועדון ההידה בה נצפה בצורה ברורה לבוש בג'ינס וקפוצ'ון שחור ובמצלמות נוספות בהן ניתן להבחין שלושה מכנסיים הנראים כמכנסי ג'ינס ולא מכנסי דגמ"ח כטענתו. הנאשם אישר בעצמו שלא החליף בגדים במהלך הערב.

ההגנה בחרה שלא להגיש את מכנסי הדגמ"ח אשר הוצגו לבית המשפט כראיה ולא בכדי- בסיכומיה טענה, כי הנאשם חוזר על גרסתו לפיה לבש את מכנסי דגמ"ח בליל האירוע. ברם, הואיל והנאשם זיהה עצמו בחקירה הנגדית כשהוא לבוש בג'ינס וקפוצ'ון שחור, טענה ההגנה כי שקרו נבע מהרצון להרחיק עצמו מהעבירה ומראיות המאשימה כפי שנשמעו במהלך המשפט ואין לראות בשקר זה כחיזוק לראיותיה, בפרט שלא נשאל אודות פרטי הלבוש בחקירתו במשטרה.

אינני מקבלת טענה זו, שכן מחומר החקירה שנאסף ותועד עלה שהנאשם לבש מכנס ג'ינס וקפוצ'ון שחור. הנאשם בחקירתו במשטרה, הרחיק עצמו בכך שלא אישר שנכח במועדון או במקום, אך כן זיהה עצמו בתמונת הסלפי ולא חלק על פרטי הלבוש. יוצא מן האמור, שגרסתו הכבושה והסותרת מהווה חיזוק לראיות שהובאו מטעם המאשימה.

(2) זירת המסעדה והצעדה לרכב

61. המתלוננת בעדותה תיארה שהמסעדה מוקפת חלונות שקופים וכיצד הבחינה בנאשם עומד מחוץ למסעדה ומתבונן בה מבעד לחלון: **"כל הקרייזי מיט זה אזור שהוא רק זכוכית, ז"א שאתה רואה מה קורה בחוץ. נכנסתי לקרייזי מיט, א.ב. יושבה בשולחן, ל.מ. ול.ח. עמדו... ומזווית העין אני קולטת את אותו בחור שראיתי אותו לפני רגע במועדון. ואז אמרתי להן, הרי טיפה שתיתי, הייתי בראש טוב, כאילו לא הבנתי מה אני רואה אותו עכשיו, כי לפני רגע ראיתי אותו שם, פתאום אני רואה ככה בן-אדם עומד בזכוכית ככה, בוהה בי. ואז אני עושה להן 'מה זה, הוא עוקב אחריי?' אבל אף פעם לא באמת, לא דמיינתי שהוא באמת עוקב אחריי אבל זה היה לי מוזר כי אני רואה שהמבט מופנה אלי, יורד גשם, הבן-אדם עומד מחוץ לזכוכית"** (עמ' 11 ש' 18-26 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). במהלך עדותה בבית המשפט, ציירה העדה את המרחק בו עמד הנאשם מבעד לזכוכית ביחס אליה וחבריה והסבירה שניתן היה להבחין בנאשם מהמקום בו עמדה (ת/22, עמ' 23 ש' 1-32 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

62. המתלוננת נטלה את מפתחות הרכב והלכה לכיוון הרכב, התקשרה לל.מ שילוה אותה בשיחת טלפון בזמן שהיא צועדת לרכב. בזמן שהמתלוננת שוחחה עם ל.מ, חשה שמישהו עוקב אחריה והפסיקה לדבר על מנת לנסות להקשיב לצעדים. ל.מ אמר לה "הוא עוקב אחריך" ומשהשיבה בחיוב, ל.מ אמר שהוא מגיע וניתקו את השיחה. המתלוננת הסבירה שלא ביקשה מאף אחד ללוות אותה כיון שירד גשם (עמ' 11 ש' 19 ואילך לפרוטוקול מיום 30.4.2024) והוסיפה שלא ביקשה מחבריה ללוות אותה כי אזור החנייה היה בקרבת מקום, ולא העלתה על דעתה שאירוע כזה עלול לקרות לה (עמ' 30 ש' 26-29 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

63. עדותה של המתלוננת **מתיישבת עם עדותה של א.ב.** העדה מסרה שבזמן ששהתה במסעדה יחד עם חבריה וביניהם, ל.מ ול.ח, הגיעה המתלוננת לקחת ממנה את מפתחות הרכב ולהוציא את התיק שנותר ברכבה. העדה ציינה שהבחינה **במו עיניה** בנאשם הולך אחר המתלוננת בזמן שיצאה מהמועדון לכיוון המסעדה ושהמתלוננת אמרה בעצמה "**מה, הוא עוקב אחריך?**". (עמ' 12 ש' 25-33 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). בחקירתה הנגדית, תארה העדה שבמסעדה ישנם חלונות שקופים והראות הייתה "**מעולה**" (עמ' 18 ש' 22-30 לפרוטוקול מיום 9.6.24). בדומה למתלוננת, אף עדה זו ציירה את המרחק בו עמד הנאשם ממנה, כמרחק ממנו הייתה יכולה לזהותו בזמן אמת (ת/23). העדה הוסיפה, כי בזמן שהמתלוננת נכנסה למסעדה הנאשם נשען על הקיר ומיד כשהמתלוננת יצאה הנאשם החל ללכת בעקבותיה (עמ' 20, ש' 22-25 לפרוטוקול מיום 9.6.24).

64. העדה תיארה שהמתלוננת ביקשה "תהיו איתי בטלפון, נראה לי הוא עוקב אחריך" והתקשרה לאחד מהחברים שיהיה עמה על הקו.

65. העדה ציינה כי הבחינה במו עיניה שהנאשם הולך אחר המתלוננת כאשר היא יצאה מהמסעדה והלכה לכיוון הרכב. העדה מסרה שהמתלוננת צעקה בשיחת הטלפון "תבואו, תבואו, תבואו" ל.מ ול.ח יצאו אחריה והיא נשארה במסעדה (עמ' 13 ש' 9-14 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). גם בחקירתה הנגדית, אישרה העדה שמיד כשהמתלוננת התחילה ללכת, הנאשם יצא בעקבותיה. העדה השיבה לב"כ הנאשם, שלא יצאה אחר המתלוננת כי לא "אחזה את הסיטואציה" ומיד כשהחברים היו עם המתלוננת על הקו, היא אמרה להם לבוא. (עמ' 22 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

66. ההגנה טענה בסיכומיה שאין מקום לקבל את עדותה של א.ב, בין היתר, מכיוון שמסרה בחקירתה הנגדית שהנאשם לבש "ג'ינס שחור, קפוצ'ון שחור, חולצה שחורה, לא זוכרת בדיוק מה" ואולם, המשיכה ומסרה "אני חושבת שקפוצ'ון, כמעט ב-90 אחוז. עו"ד ברגמן: לגבי הצבע? העדה: "שחור. עו"ד ברגמן: ...ואת זוכרת ג'ינס באיזה צבע? העדה, ...: לא זוכרת איזה צבע. עו"ד ברגמן: כרגע אמרת ג'ינס שחור. העדה, ... ג'ינס, אמרתי ג'ינס, לא אמרתי, אמרתי קפוצ'ון שחור. עו"ד ברגמן: ... זה ג'ינס עם קרעים? איך נראה הג'ינס? העדה: ..., לא זוכרת להגיד לך." (עמ' 29 ש' 11-22).

67. לא מצאתי באמירתה של העדה א.ב. סתירה מהותית היוורדת לשורש עדותה עד כדי קביעה שאין מדובר בעדות לא מהימנה או שיש בה כדי לפגוע בזיהוי הנאשם. העדה תיקנה את דבריה והסבירה שהתכוונה לקפוצ'ון בצבע שחור וכשלא ידעה לדייק אם לבש ג'ינס עם קרעים, ידעה למסור "לא זוכרת". ודוק, אין באי זכירת פרט מסוים או אי דיוק בפרט לבוש כדי לפגום בגרעין האמת של הזיהוי ולשלול את הזיהוי כולו. (עניין אדרי, פסקה מז).
68. **חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת, ניתן למצוא בעדותו של ל.ח.** העד מסר שבזמן שישבו במסעדה, ל.מ. שוחח עם המתלוננת בטלפון, הבין שמישהו עוקב אחר המתלוננת ואז ל.מ. ביקש שיבוא איתו לכיוון החניה (עמ' 9 ש' 4-1 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
69. אף עדותו של ל.מ. מתיישבת עם גרסת המתלוננת, בכך שהעיד כי בזמן שישבו במסעדה, שמע באוזניו שהמתלוננת פנתה לא.ב. ואמרה לה: **"זה לא ההוא שעוקב אחרינו שהיה איתנו במועדון הוא נראה לי עוקב אחרינו..."** (עמ' 16, ש' 2-1 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד דייק בחקירתו הנגדית ששמע את המתלוננת אומרת לא.ב. **"הוא עוקב אחרי"** ולא זה מהמועדון עוקב אחרי, מה שמצביע שעדותו מהימנה ולא הייתה לו כל כוונה להעצימה (עמ' 19, ש' 26-27, עמ' 20 ש' 8-6 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
70. בדומה ליתר העדויות שהוזכרו, העד מסר כי כאשר המתלוננת יצאה מהמסעדה לכיוון הרכב, אמר לה להתקשר אליו מתוך דאגה, ובמידה וקורה משהו שתגיד לו לבוא. העד הסביר שהרכב היה במרחק של חצי דקה הליכה. (עמ' 16 ש' 7-1 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
71. העד שוחח עם המתלוננת בטלפון בזמן שצעדה לרכב, ובזמן שהגיעה כבר לרכב כשהוא עימה על הקו, אמרה לו לבוא.
72. **צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה, מחזקים ומשתלבים במדויק עם עדות המתלוננת ויתר העדויות ומוכיחים את שארע.**
73. סרטוןאבטחה Out main המתעד את היציאה מהמועדון. בשעה 01:43:42 (זמן אמת 02:00) ניתן להבחין במתלוננת יוצאת מהמועדון, חוצה את הכביש לעבר מסעדה עם חלונות שקופים ודמות של גבר עם ג'ינס, חובשת קפוצ'ון שחור אווזת ביד שמאל במכשיר טלפון נייד עוקבת אחריה. החל משעה 01:45:50 (זמן אמת- 02:02) נצפית דמות של אישה עם פרטי לבוש תואמים לפרטי לבושה של המתלוננת, יוצאת מכיוון המסעדה, חוצה את הכביש וממשיכה לצעוד. מיד ובסמוך, החל משעה 01:45:58 (זמן אמת- 02:02) ניתן להבחין בדמות עם ג'ינס, חובשת קפוצ'ון שחור כשיד שמאל נראית כאוזזת בדבר מה בסמוך לאוזן, צועדת באותו הכיוון. (ראו בנוסף, צילום שהוגשו בהסכמה מתוך מצלמות האבטחה ת/3, סעיף 6).
74. סרטון מצלמת האבטחה Camera 9 מתעד את אזור החניה. החל מהשעה 02:02:42 ועד 02:02:52 ניתן להבחין במתלוננת לבושה במעיל צועדת בחניון ובמרחק של צעד ממנה, צועד גבר לבוש בג'ינס עם קפוצ'ון שחור על ראשו, אווז במכשיר טלפון בידו השמאלית בסמוך לאוזנו. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שהדמות הנצפית בסרטון היא המתלוננת. יודגש כי לא נצפה אדם נוסף בחניה.
75. גרסת הנאשם בכל הנוגעת לחלק זה של האירוע, אף היא כבושה ורצופת סתירות. במסגרת חקירתו הראשונה במשטרה, הוצג לנאשם סרטון המתעד אותו עוקב אחר

המתלוננת למסעדה ותגובתו הייתה: **"נניח ומישהו הולך, זה אומר שהוא מתכוון לעשות משהו? אני לא רואה את עצמי בסרטון"** (ת/1, עמ' 8 ש' 81-92). ואילו בעדותו בבית המשפט, כאשר הוצגו לו הסרטונים ממצלמות האבטחה, נשאל על ידי ב"כ המאשימה מדוע המתין ליד הזכוכית במסעדה, השיב **"ולמה הם עומדים פה אלה? מה זה משנה? אסור לעמוד כאילו?"** (עמ' 85 ש' 23 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, כשהוטח בו שעקב אחריה והמתין מבעד לזכוכית, השיב לב"כ המאשימה **"את היית שמה?"** (עמ' 92 ש' 11-15 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

76. הנאשם בחקירותיו במשטרה, לא זיהה עצמו בסרטון מצלמת האבטחה בחניה ולא מסר גרסה, אלא השיב: **"לא קרה"** (ת/1 עמ' 9 ש' 83-84, ת/2 ש' 39-40). בעדותו בבית המשפט הגיב הנאשם לצפייה בסרטון **"אז אם זה לא אני למה לא עשינו לי איכון בטלפון? אני בחוץ"** (עמ' 87 ש' 28-33, עמ' 88 ש' 1 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). לצד זאת, בעדותו בבית המשפט, הגם שהנאשם לא זיהה עצמו במגרש החניה, מסר גרסה כבושה לפיה הרכב של חבר שלו (עמו הגיע למועדון) חנה במגרש החניה המתועד בסרטון (עמ' 88 ש' 16-17 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בנוסף, בחקירתו הראשית סיפר כי לאחר שיצא מהמועדון **"הלכתי לרכב של חברי היינו באוטו, חבר שלי בא באוטו, הייתי באוטו של החבר, יצאתי, חיפשתי אותו, הייתי באוטו ואז חזרנו עוד פעם ואז 2 חברים גם יצאו, הלכנו לבית"** (עמ' 65 ש' 32, עמ' 66 ש' 1-4 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). במהלך חקירתו הנגדית ולשאלת בית המשפט, שיסביר מה היה לאחר שיצא מהמועדון, מסר גרסה כבושה נוספת **"המקום הזה גדול (הכוונה לחניה), היה אוטו של חבר, אם הוא היה מצלם לא יודע מה הוא עשה פה, יש אוטו שיוצא, הייתי עם החבר, הוא היה ברכב, אמר לי 'בוא נלך', ליד לאיפה שהמצלמה, יש 2 מועדונים שם, 2 כניסות למועדון... אני יצאתי בסיבוב."** (עמ' 95 ש' 9-15 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). לשאלת ב"כ המאשימה האם תועד במצלמת החניה הלך למועדון הנוסף, השיב **"אני עוד פעם, נתתי אני מכיר את המקום הזה, אני אומר לה היה פה, אני זוכר שיצאתי... פעם אחד וחזרתי עם החבר וזהו ואז הלכתי... יצאתי פעם אחת, הייתי, באתי עם חבר, נכנסתי רואים אותי נכנס עם החבר... למועדון"** (עמ' 95 ש' 22-33 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

77. צבר הראיות שהוצגו משתלב זה בזו ומבסס את העובדות לפיהן, הנאשם יצא אחר המתלוננת מהמועדון, כשהוא חובש קפוצ'ון לראשו ואוחז במכשיר הטלפון הנייד, עקב

אחריה למסעדה הסמוכה עם החלונות השקופים, המתין לה מספר דקות עד שתצא מהמסעדה והמשיך לעקוב אחריה. הנאשם זיהה עצמו במצלמת האבטחה מתוך המועדון, כמי שיצא בעקבות המתלוננת. שילוב מצלמת הפנים והחוץ, לא מותיר ספק שהנאשם המשיך לעקוב אחר המתלוננת, הגם שלא זיהה עצמו במצלמת החוץ ומתיישבת עם גרסת המתלוננת ויתר העדויות. כאמור, הנאשם לא הכחיש שנצפה עומד בסמוך למסעדה.

78. לא זו אף זו, אמנם הנאשם הכחיש שהוא זה שנצפה במצלמות אזור החניה, אך מן העדויות שנמסרו כמו גם, צפייה בסרטון לא מותירה ספק שהגבר שנצפה דולק אחר המתלוננת, הוא הנאשם אשר המשיך לעקוב אחריה. לא ניתן לנתק את מארג סרטוני האבטחה ויש לצפות בהם כמקשה אחת.

79. גרסתו הכבושה של הנאשם לפיה יצא מהמועדון לעבר רכבו של החבר אשר חנה באזור החניה, כאשר בעצמו מסר שיצא פעם אחת מהמועדון ואישר שהוא זה שנראה יוצא מהמועדון אחר המתלוננת כמתועד במצלמות האבטחה, מחזקת את ראיות המאשימה. אינני מקבלת את גרסת הנאשם לפיה הוא מזהה עצמו במצלמת הכניסה הפנימית ולא מזהה עצמו במצלמת החוץ מזווית אחרת, בה נצפה שניות ספורות לאחר מכן יוצא אחר המתלוננת, וזאת כאשר נראה בבירור, שמדובר באותה הדמות שממשיכה לאחוז במכשיר הטלפון בסמוך לאוזן.

הנאשם לא מסר שחבריו נכחו עמו במועדון, או שחבר אחד המתין לו ברכב ואף נמנע מלהזמין את חבריו כעדי הגנה, כך שיש בכל אלה כדי לחזק את הראיות שהובאו באמצעות המאשימה.

80. נוכח המקובץ עד כה, אני קובעת שהנאשם יצא בעקבות המתלוננת מהמועדון, עקב אחריה למסעדה, המתין שתצא והמשיך לעקוב אחריה באזור החניה.

(3) זירת החניה

81. המתלוננת העידה כי הספיקה להוציא את תיקה מהרכב, סגרה את הרכב וכשהסתובבה, הבחינה בנאשם וכלשונה: **"אני מסתובבת ואותו בחור שראיתי אותו במועדון ושראיתי אותו בקרייזי מיט מחוץ לשמשה, אותו בחור תופס אותי עם היד שלו, שהיד שלו מאוד עבה וחונק אותי. באותו רגע שאני מזהה שזה אותו אחד, אני זכרתי שראיתי אותו לבד במועדון. אמרתי לו 'בוא, נרקוד איתך', כאילו ניסיתי לדבר לרגש, שלא יעשה מה שעובר לו בראש או לא יודעת מה. 'בוא, אני ארקוד איתך', זה, והוא חוזר על משפט שהוא אמר לאורך כל החניקה, שאני פשוט לא הצלחתי להגיב, של יש לי נשק, תפתחי את הרכב, אני אהרוג אותך', משפט שפשוט חוזר על עצמו. ניסיתי להסתכל על העיניים, לרגש, למשהו, ראיתי שאין משהו, פשוט חיכיתי שחברים שלי יבואו."** (עמ' 12 ש' 9-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

82. המתלוננת הדגימה בעדותה כיצד הנאשם חנק אותה בצווארה תוך שהוא מאיים עליה שיש לו נשק ושתפתח את הרכב או שיהרוג אותה וחזר על כך מספר פעמים (עמ' 19 ש' 5-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). המתלוננת מסרה שהלכה למיון ולשאלת ב"כ הנאשם, אם

היו לה סימנים כלשהם, השיבה: **"נפוח"** (עמ' 28 ש' 11-12 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). כאשר עומתה עם כך שבתעודה הרפואית (ת/11) נכתב שהגיעה ללא סימני חבלה חיצוניים השיבה: **"אני יודעת מה עברתי, כל הגרון שלי עד לפה היה נפוח, זאת הסיבה שהגעתי למיון... כל האזור פה (מצביעה על החלק הימני של צווארה) שהאגודל שלו היה, זה האזור שהיה נפוח"**. (עמ' 29 ש' 19-23 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

83. המתלוננת העידה שכאשר הנאשם הבחין בל.מ.ול.ח מגיעים, הוא שחרר אותה, היא נפלה ארצה ואמרה **"הוא חנק אותי"**, הנאשם החל לגדף, ל.מ.ול.ח הרימו אותה והנאשם ברח מהמקום. (עמ' 12 ש' 12-15 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

84. חיזוק לגרסת המתלוננת ניתן למצוא **בתעודה הרפואית** מבית החולים שיבא מיום 24.12.2023 בשעה 16:07, אשר הוגשה בהסכמה (ת/11) בה פורטה גרסת המתלוננת לפיה בליל אמש, הותקפה במועדון. **"...במהלך הערב אחד המשתתפים באירוע נגע לה באזור המותניים ולתמוך בה כשהיא כמעט מעדה ונפלה, לאחר מכן, יצאה מהמועדון והלכה אל מכוניתה כאשר היא נמצאת בטלפון עם אחד מחבריה (כי חשה שאותו פוגע עוקב אחריה) לדבריה בעת הגעתה למכונית הוא ביקש ממנה להיכנס למכונית, חנק אותה בחוזקה ואיים שהוא יהרוג אותה אם לא תעשה כן. חבריה הגיעו והיא נפלה מחוסר חמצן...."**

גרסת המתלוננת בבית החולים, **כפי שהוגשה בהסכמה**, מתיישבת ומחזקת את הגרסה שמסרה מאוחר יותר במשטרה ובהמשך, בבית המשפט ומצביעה על אמינותה ומהימנותה. מעבר לתיאור האירוע, המתלוננת **עוד בטרם מסרה תלונתה במשטרה**, ידעה למסור את זהות התוקף כאדם שנגע בה במועדון ועקב אחריה עד לאירוע התקיפה.

85. כנטען מפי ההגנה, תחת הכותרת **"אנמנזה ובדיקה גופנית"** נכתב כי המתלוננת **"ללא סימני חבלה חיצוניים רגישות באזור תת לסתי..."**. אכן אין תיעוד לנפוחות בצוואר עליה העידה המתלוננת, אך כאמור כן נרשם כי אובחנה רגישות באזור תת לסתי. בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך, שהמתלוננת הגיעה לבית החולים יום למחרת אירוע התקיפה ונבדקה בשעה 16:07, כך שיתכן והנפוחות פחתה. משמצאתי כי יש ליתן אמון מלא בגרסתה של המתלוננת, אינני סבורה שאי תיעוד הנפוחות בצווארה בצורה ברורה על גבי התעודה הרפואית שולל את קיומה של נפוחות שכזו, בסמוך לאירוע התקיפה.

86. עדותם של ל.ח.ול.מ. אשר הגיעו לחלץ את המתלוננת מידיו של הנאשם מחזקת את עדותה ומצביעה על מהימנותה.

87. ל.ח. בעדותו מסר כי ראה במו עיניו את התקיפה: **"ראיתי מישהו הצמיד את א.א. לאוטו ישר צעקתי עזוב אותה ליאת נפלה על הרצפה הוא התרחק התחיל לקלל את א.א. אנחנו הרמנו את א.א. והלכנו משם..."**. במהלך התקיפה המתלוננת נפלה וצעקה שחנקו אותה. (עמ' 9 ש' 4-9 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד הבחין בתוקף מתרחק מהמקום, לא בדיוק הביט בפניו ושמע אותו מגדף את המתלוננת. (עמ' 10 ש' 11-12 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).

88. העד ראה את התוקף ממרחק של 10-20 מטר, אך לא ידע לזהותו ובהמשך, מסר שבזמן התקיפה היה חשוך וירד גשם. כן זכר שהתוקף לבש קפוצ'ון (עמ' 9 ש' 21-24, עמ' 10 ש' 23-24 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
89. ל.מ. בעדותו מסר שהגיע יחד עם ל.ח. לכיוון הרכב, ול.ח. צעק למתלוננת "יאללה א.א. בואי נלך" (עמ' 16 ש' 4-9 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד ראה את התקיפה במו עיניו, הבחין בתוקף חונק את המתלוננת וזרק אותה ארצה בזמן החניקה. העד לא הבחין בפניו של התוקף ותאר שירד גשם והיה חשוך. (עמ' 16 ש' 24-25, עמ' 16 ש' 31-32 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
90. ל.מ. העיד של.ח. התעמת עם התוקף, הרים את המתלוננת ובזמן שהתוקף הלך מהמקום, צעק עליהם וגידף אותם (עמ' 16 ש' 12-13 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד מסר שהבחין במתלוננת שכובה על הרצפה בוכה וזעקה **"הוא חנק אותי. הוא חנק אותי"**. (עמ' 18 ש' 12-13 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
91. כשהתקרבו למקום הבחין שהתוקף לובש קפוצ'ון כחול. (עמ' 16 ש' 10 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד אישר שמסר בעדותו במשטרה שהתוקף לבש ג'ינס וקפוצ'ון כחול כהה. (עמ' 23 ש' 3-6, ש' 19-20 מיום 19.5.2024).
92. לאחר ריענון זכרוננו של העד, מסר שכאשר התוקף גידף אותם הבחין בפניו "וכשראיתי את התמונה שמ.מ. הראתה לי אז כן קישרתי את הדברים שזה אותו בחור שחנק אותה". (עמ' 17 ש' 21-22 לפרוטוקול מיום 19.5.2024), **"שראיתי את אותה תמונה או-קיי ואותו, אותו דבר כאילו שראיתי גם את מה שראיתי שהוא חנק אותה שהוא קילל וגם את התמונה באותו רגע אז הבנתי שזה אותו בן-אדם"** (עמ' 17 ש' 24-27 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
93. בחקירתו הנגדית הבהיר שהבחין בפרצופו של הנאשם בזמן שברח **"כשהוא בא לברוח ותוך כדי הוא קילל אותנו אז הוא פנה אליה עם הפנים... שהוא קילל אותנו הוא היה עם הפנים אלינו והוא קילל אותנו אז"**, (עמ' 21 ש' 21-24, ש' 14-15 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). העד אישר שלא מסר בחקירתו במשטרה שהבחין בפרצופו של הנאשם במשטרה מאחר שלא נשאל על כך. (עמ' 18-19 לפרוטוקול מיום 19.5.2024). בחקירה חוזרת הבהיר כי **"כשהלכתי לכיוון עם ל.ח. לא.א. לכיוון האוטו כמובן ל.ח. צעק יאללה א.א. הולכים, הוא זרק אותה כמובן באותו שלב הזה לא ראיתי אותו כי הוא היה עם הגב אליי, אחרי שהוא הלך והתחיל לתת עלינו קללות כן ראיתי את הפרצוף שלו בזווית העין פחות או יותר במרחק... כן את הפנים שלו כשהוא התחיל לקלל כאילו אותה"**. (עמ' 25 ש' 1-8 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).
94. לא נעלם מעיניי, כי עדותו של ל.מ. סותרת את יתר העדויות בכך שמסר שהמתלוננת נכנסה יחד עם מ.מ. למסעדה על מנת ליטול את מפתחות הרכב. ואילו מיתר העדויות לרבות עדותה של מ.מ. עולה שמ.מ. נותרה במועדון ולא נכחה במסעדה. העד לא נשאל אודות סתירה זו בחקירתו הנגדית והדבר אף לא נטען מפי ההגנה. כמפורט לעיל, למעט פרט זה, עדותו מתיישבת עם יתר הראיות שהובאו עד כה.
- אשר לזיהוי הנאשם, אציין כי עדותו של ל.מ. אינה עומדת לבדה ואינה מהווה ראיית זיהוי יחידה, אלא היא מצטרפת ליתר העדויות. ואולם, הגם שמצאתי כי עדותו אמינה, לא ניתן לבסס זיהוי

של עד זה כראיית זיהוי עצמאית יחידה.

95. אמנם אירוע התקיפה לא מתועד בסרטון, אך מסרטון מצלמת האבטחה Camera 9 המתעד את אזור החניה, ניתן להבחין כי בשעה 02:02:43 הנאשם דולק אחר א.א. בשעה 02:03:39 ניתן להבחין בשתי דמויות רצות באזור החניה ובשעה 02:04:10 ניתן להבחין באותן דמויות חוזרות יחד עם המתלוננת.

96. הנאשם לא חלק על כך שהמתלוננת הותקפה, אלא כפר שהוא זה שתקף את המתלוננת. במהלך המשפט הרחיב את חזית ההגנה וחלק על כך שנגרמה למתלוננת נפחות בצווארה, הגם שהדבר לא נטען במסגרת המענה שמסר לכתב האישום.

97. טענתו המרכזית של הנאשם, נעוצה בכך שעד התביעה ל.ח, מסר בחקירתו שלבש קפוצ'ון בצבע כחול או כחול כהה בגרסתו. (עמ' 67 ש' 4-7, עמ' 72 ש' 13, עמ' 73 ש' 4-6, עמ' 93 ש' 15-18 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

כפי שפורט לעיל, הנאשם לא זיהה עצמו בסרטון המתעד את זירת החניה, ואולם אישר שיצא מהמועדון אחר המתלוננת. בעדותו בבית המשפט, מסר הנאשם גרסה כבושה, לפיה יצא מהמועדון אחר המתלוננת ונמצא באזור החניון מאחר שחברו היה ברכב ומשם חזרו למועדון. (עמ' 66 ש' 1-11 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). בהמשך, מסר גרסה כבושה נוספת, לפיה פגש בחברו באזור החניון ומשם נכנסו למועדון נוסף (עמ' 95 ש' 10-15 לפרוטוקול מיום 2.7.2024). ובהמשך, כשנשאל בחקירה נגדית, אם נכנס למועדון הנוסף לאחר שנצפה חולף באזור החניון, השיב: **"אני עוד פעם, נתתי, אני מכיר את המקום הזה, אני אומר לך היה פה, אני זוכר שיצאתי... פעם אחת וחזרתי עם החבר וזהו הלכתי.... יצאתי פעם אחת, הייתי, באתי עם החבר, נכנסתי רואים אותי נכנס עם חבר...למועדון."** (עמ' 95, ש' 22-33). כשנשאל שוב לאיזה מועדון נכנס עם החבר, השיב: **"יצאתי, הוא חיכה שמה ונכנסו עוד פעם, אני לא משקר, אני אומר לך הייתי שמה ונכנסנו. ש: איפה שם? ת: אם הוא היה חוקר 2 חברים, רק הוא בא מנסה להלביש. ש: למה לא הבאת אותם היום? ת:החוקר. למה שאני אביא אותם?"** (עמ' 96 ש' 1-14 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

98. אזכיר שהנאשם לא אישר בחקירתו במשטרה ששהה במועדונים, לא הזכיר את שמות חבריו או נוכחותם במקום. כשנשאל שאלות אודות הימצאותו בזירת התקיפה, וכשעומת עם גרסת המתלוננת לפיה אמרה לו שתרקוד איתו, השיב: **"אין חיה כזאת"** ותופף על הדוכן. (עמ' 92 ש' 1-8). אעיר, כי במהלך חקירתו הנגדית הנאשם תופף על הדוכן ונאלצתי להעיר לו על כך לא פעם. (עמ' 86 ש' 17-19, עמ' 92 ש' 8 לפרוטוקול מיום 2.7.2024).

99. בחינת מכלול הראיות מצביעות שהנאשם הוא זה שתקף ואיים על המתלוננת בזירת החניה. ניתן לזהות שאותה הדמות עוקבת אחר המתלוננת מהיציאה מהמועדון, לפתח המסעדה ובהמשך באזור החניה. המתלוננת זיהתה את הנאשם בצורה ברורה כמי שתקף אותה כפי שיפורט בהמשך. עדותה משתלבת היטב עם מצלמות האבטחה ועדויות חבריה.

מנגד, גרסת הנאשם אינה הגיונית, מתחמקת, כבושה, רצופת סתירות ופירויות ומחזקת את ראיות התביעה.

(4) שתילת זהותו של הנאשם במוחה של המתלוננת- האומנם?

100. כאמור, מהימנות ראית הזיהוי נבחנת בשני רבדים. משההגנה הסכימה כי המתלוננת צלחה את הרובד הסובייקטיבי, קרי עדותה אמינה ומהימנה באופן שניתן להאמין שהמתלוננת אכן מאמינה שהנאשם הוא זה שתקף אותה, נותר לבחון האם מבחינה אובייקטיבית, ניתן לקבוע כי הנאשם הוא אכן זה שתקף אותה ואיים עליה.

101. זיהוי הנאשם נעשה על ידי המתלוננת **בזמן אמת, באירוע התקיפה עצמו**. הדברים נלמדים בצורה ישירה מדברי המתלוננת לנאשם במהלך התקיפה- **"אמרתי לו בוא אני ארקוד איתך"** וההסבר שניתן על ידה, לפיו ניסתה לדבר לרגשותיו מאחר שזכרה שהיה לבד במועדון (עמ' 12 ש' 9-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

102. המתלוננת ידעה למסור שהאדם שהצטלם עם חבריה במועדון, זהו האדם שאחז לה במותן, עקב אחריה למסעדה ותקף אותה בסמוך לרכב: **"כי באותו רגע שהוא שתפס לי במותן והסתובבתי אליו, לראות שמי תופס אותי במותן, כי אני רואה את כל החברים שלי מולי, אז כשהסתובבתי אוטומטית הגובה שלי ושל זה היה בעיניים וגם קלטתי את צבע העור, קלטתי את הבן-אדם, את הפנים. את מזהה את זה. ובאותו רגע שאני יוצאת לקרייזי מיט, שוב אני רואה את אותו בן-אדם ואז באותו רגע שהוא חונק אותי ואני מסתכלת, אני רואה שזה אותו בן-אדם. לא הייתי מופתעת גם כשראיתי שזה אותו בן-אדם."** (עמ' 12 ש' 22-27 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

103. המתלוננת הצביעה על הנאשם המצולם בתמונה (ת/12) כמי שתקף אותה (עמ' 14 ש' 25-27 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.2024).

104. המתלוננת בעדותה השיבה לשאלת בית המשפט שידעה לזהות את הנאשם כמי שתקף אותה- **"כי אני זוכרת את המבט, אני זוכרת את הכול. להגיד לך מה הוא לבש, אם זה היה כחול כהה או שחור אני לא זוכרת. אבל אני זוכרת את המבט, אני אראה לך גם את כף היד, אני זוכרת בדיוק איפה כף היד הייתה עליי, אני זוכרת איך נחנקתי, איך הוא חנק אותי, איך ניסיתי להסתכל לו על העיניים ולהגיד לו שישחרר אותי... בזמן התקיפה, שאמרתי לו כאילו 'בבקשה, תפסיק, אנחנו נרקוד איתך'. כאילו חשבתי אולי כי זכרתי שראיתי אותו לבד. אז אמרתי לו 'בוא, אנחנו נרקוד איתך, רק אל תעשה מה שעובר לך בראש'."** (עמ' 18 ש' 25-32 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

105. המתלוננת מסרה שהזיהוי נעשה בשלבים, **"זה לזהות אותו מהמועדון מהחלק שתמיד הוא היה באזור אבל זה עוד אחד במועדון ואז החלק שבמותניים שבאותו רגע כבר, המבט נתפס, ואז כשיצאתי לחברה שלי, לקחת את המפתחות ולראות ככה את הבן אדם, את ההשתקפות שלו, זה גם היה... ברגע שהוא חנק אותי? את צורת הפנים ואת העיניים. גם אם תסתכלי על היד שלו, יד גסה שזה מה שבעצם שחנק אותי."**

(עמ' 32 ש' 16-6 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

106. במהלך הדיונים התבוננתי בכך ידו של הנאשם ובעת שהעיד והשתמש בידיו להסביר פרטים מסוימים ואף תופף על הדוכן, עד כדי שנאלצתי להעיר לו שיחדל מכך. התרשמתי שמדובר בכך יד גדולה התואמת את עדות המתלוננת. לא זו אף זו, שאף בצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה ובתיעוד שנגזר מהם, ניתן להבחין בכך ידו הגדולה של הנאשם. (ראה למשל, סרטון מצלמת האבטחה Enter Waitress בשעה 00:53:25 כניסת הנאשם למועדון, ת/3 סעיף 4, עמ' 86 ש' 20-17 לפרוטוקול מיום 2.7.204- הערת בית משפט: "הנאשם פונה אל התובעת ופותח את כפות ידיו ומסביר באמצעות ידיו את הדברים").

107. המתלוננת העידה מדם ליבה, ניכר שמעמד העדות לא היה קל עבורה והיא אף בכתה בתחילתה (עמ' 9 ש' 18-14 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). במהלך הדיון, הנאשם פנה למתלוננת במלל לא ברור והיא בתגובה השיבה **"לא רוצה לראות את המבט שלך בכלל"**. (עמ' 10 ש' 30-29 לפרוטוקול).

המתלוננת שבה וחזרה שהיא מזהה את הנאשם בוודאות כמי שתקף אותה, **"אני יודעת בוודאות שזה הוא. זה מבט שבא לי בסיטים אחרי זה, זה מבט שאני זוכרת אותו, אם הוא בא לי בקטעים, מהמגע במוות. כמו שאמרתי מקודם, לא נוגעים בי לא גברים אחרים, לא אנשים שקרובים אלי ואני בחורה שמורה, או-קיי? אז ברגע שיש מבט ואני מסתובבת ואני כאילו, מי מרשה לעצמו לגעת לי במוות, ואני מסתובבת ואני רואה את המבט פה, זה מבט שאני זוכרת. יש אנשים אולי שלא זוכרים מבטים, אני בן-אדם שזוכר מבט, במיוחד שזה לא צבע עור שנמצא בסביבה שלי, אוטומטית שאני רואה את זה ואני מבינה שזה הוא ואז אני יוצאת לבחוך, אני רואה שזה אותו בחור שעומד מאחורי שמשה של זכוכית, עומד ככה מסתכל עליי, אתה רואה שזה אותו בן-אדם שגם נמצא לידך במועדון ובאותו רגע שהוא חונק ואתה מנסה להסתכל, לראות כאילו מה קורה פה, אתה רואה שזה אותו בן-אדם"**. (עמ' 21 ש' 33-25, עמ' 22 ש' 2-1 לפרוטוקול מיום 30.4.2024) ובהמשך חזרה על כך, שבטוחה **"במיליון אחוז שזה הוא"**.

108. אין מדובר באירוע שנמשך מספר שניות, המתלוננת שהתה עם הנאשם פרק זמן לא מבוטל במועדון באופן שאפשר לה לזהותו, בהמשך זיהתה אותו כשהוא עוקב אחריה למסעדה ובאירוע התקיפה עצמו.

109. ההגנה טענה כי לא ניתן לסמוך על עדות המתלוננת כיון שהנאשם והמתלוננת מגיעים מקבוצה אתנית שונה ומסרה בעדותה שזיהתה את הנאשם על בסיס נתון זה, **"...לא צבע העור שנמצא בסביבה שלי"**. בהמשך עדותה, במהלך חקירתה הנגדית, הסבירה שכוונתה לחבריה הקרובים ובמקומות עבודתה ובשירות לאומי היא נמצאת בסביבה עם אנשים ממוצא אתיופי. כשב"כ הנאשם הטיח במתלוננת **"מבחינתך, האתיופי שתקף אותך זה גם האתיופי שראית במועדון"**, השיבה: **"אבל היו עוד מלא אתיופים במועדון"** (עמ' 25 ש' 25-6 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

110. המתלוננת עמדה בדעתה כי זיהתה את הנאשם על אף מוצאו ואף אישרה שנכחו במועדון אנשים נוספים ממוצא אתיופי ואין בכך כדי לפגום באופן בו זיהתה את הנאשם כמי שתקף אותה.

אכן, מסקנות דו"ח הביניים של ועדת דנציגר קובעות כי יש לגלות זהירות יתרה בהסתמכות על זיהוי אדם המשתייך לקבוצה אתנית שונה. ברם, זהירות גבוהה אינה שוללת קבלת עדותה של המתלוננת אשר ידעה לבסס היטב את זיהוי הנאשם. זיהוי המתלוננת, נמשך בשלבים ואינו עומד לבדו, אלא מחוזק בראיות נוספות קרי, סרטוני מצלמות האבטחה, עדויות חבריה וגרסתו הכבושה והלא אמינה, בלשון המעטה, של הנאשם.

ודוק, במקרה דנן אין מדובר בתהליך זיהוי של הנאשם מתוך קבוצה, אלא **בזיהוי ישיר** של אדם שאל דמותו נחשפה המתלוננת בפרק זמן ארוך קודם למעשה התקיפה.

111. המתלוננת לא זכרה אם הנאשם חבש קפוצ'ון על ראשו במהלך התקיפה, אלא זכרה שכאשר נמלט מהמקום חבש קפוצ'ון על ראשו. המתלוננת הסבירה זאת, שבמהלך התקיפה התמקדה בעיניו של הנאשם. היא זכרה את צבע עורו, צורת פניו וידעה להסביר זאת בכך שניסתה לדבר לליבו, **"לגעת לו ברגש שישחרר אותי, אני בכלל לא יודעת מה עבר לו בראש שהוא רוצה לעשות לי אז רק לדבר אליו לעיניים שלו, שזה מה שאני אומרת שאני זוכרת."** (עמ' 26 ש' 10-7, עמ' 25 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). בחקירה נגדית, הסבירה שבזמן מסירת הודעתה במשטרה זכרה שהקפוצ'ון היה שחור או כחול כהה (עמ' 28 ש' 20-23 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). ההגנה בסיכומיה, טענה שבניגוד למתלוננת, העדים ל.מ.ול.ח זכרו שהתוקף חבש קפוצ'ון לראשו. ואולם, ל.מ. בעדותו תיאר "דמות קפוצ'ון כחול" (עמ' 10 ש' 7, עמ' 22 ש' 7 לפרוטוקול מיום 19.5.2024) ולא ציין שחבש את הקפוצ'ון לראשו. כך גם העד ל.ח בעדותו ציין "זוכר קפוצ'ון נו לא יכול לזהות פרצוף או משהו בבירור". (עמ' 9 ש' 24 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).

לא מצאתי כי קיימת סתירה בין דברי העדים לעדות המתלוננת. העדים לא התבקשו לדייק אם הנאשם חבש את הקפוצ'ון לראשו במהלך התקיפה, אם לאו. המתלוננת העידה שלא זכרה אם במהלך התקיפה הקפוצ'ון היה על ראשו של התוקף, אך זכרה שכאשר **נמלט**, הקפוצ'ון היה על ראשו.

כנקבע בפסיקה, לא כל אי דיוק בזיהוי פוגם במשקל הזיהוי כולו, שכן לא ניתן לצפות מעד לא כל שכן, מקורבן עבירה אשר חווה אירוע טראומתי לזכור כל פרט ופרט. כך שעצם העובדה שהמתלוננת או מי מהעדים, לא זכרו אם התוקף חבש קפוצ'ון על ראשו במהלך התקיפה או האם צבע הקפוצ'ון היה כחול כהה או שחור, כדי להוביל למסקנה לפיה לא ניתן לסמוך על הזיהוי ואין בכך כדי לפגוע בגרעין האמת של הזיהוי. **[[עניין אדרי בפסקה מז; ע"פ 1789/14 נחמיה נ' מדינת ישראל, פסקאות כ"א-כ"ב לפסק דינו של השופט רובינשטיין (22.10.2014)].**

112. לטענת ההגנה, אמינות הזיהוי מתכרסמת נוכח תנאי התאורה ומזג האוויר בליל האירוע. נטען כי העדים ל.מ.ול.ח העידו כי תנאי התאורה בחניון לא אפשרו את זיהוי התוקף, שכן

היה זה ליל חורף גשום והתקיפה ארעה בחניון לא מואר. המתלוננת השיבה בחקירה נגדית כדלקמן: "עו"ד ברגמן: מה מצב התאורה בחניון? את יכולה לתאר לבית המשפט? את זוכרת?

העדה: תאורה של חניון, של מנורות רחוב. עו"ד ברגמן: **במקום שהוא תקף אותך בו היה חשוך?** העדה: "... לא. כאילו תאורת רחוב. עו"ד ברגמן: מה זה אומר תאורה רחוב? העדה: "... התאורה הזאת שהיא טיפה כתומה כזאת. עו"ד ברגמן: תאורת רחוב ביום גשום, נכון?

העדה: "... כן." (עמ' 26 ש' 20-27 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

העד ל.ח העיד "היה חשוך הוא היה בחניה היה גם גשם לא בדיוק הסתכלתי על הפנים של הבן-אדם הוא פשוט התרחק מאתנו תוך כדי שהוא מקלל את א.א." בהמשך עדותו, הוסיף שהיה במרחק של 10-20 מטר מהתוקף ולא התקרב אליו. (עמ' 10 ש' 11-33 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).

ל.מ העיד שבזמן שהגיעו לאזור התקיפה היה גשום וחשוך ולא הצליח להבחין בפניו של התוקף במהלך התקיפה מאחר שהיה עם הגב אליו ורק לאחר מכן, בזמן הבריחה כאשר נמלט וגדף, הצליח להבחין בפניו ובשלב מאוחר יותר לזהות שמדובר במי שמצולם בתמונת הסלפי. (עמ' 10, ש' 10-15 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).

הנה כי כן, אף אחד מהעדים לא העיד על קושי בזיהוי שנבע אך ורק בשל תנאי התאורה ומזג האוויר. שני העדים הסבירו שעמדו במרחק מהתוקף ולא בטווח קרבה כמו המתלוננת. זאת ועוד, המתלוננת ידעה לזהות ולומר כי האדם שתקף אותה, הוא זה שעקב אחריה מהמועדון למסעדה ועד לרגע התקיפה. יצוין כי ל.מ ול.ח פגשו בתוקף לראשונה בזירת החניה.

ודוק, יתכנו מקרים שפלוני נחרט בזכרונו של עד בעוד אלמוני אינו נחרט הגם שזוהו באותם תנאים ממש. (עניין דמיאניוק, בעמ' 487) כך שבמקרה בו התנאים אינם זהים, כמו במקרה שבפניי, לא ניתן לקבוע שהמתלוננת לא יכלה לזהות הנאשם בזמן אמת.

כאמור, מצאתי את עדותה של המתלוננת מהימנה ואמינה כי זיהתה שהתוקף הוא הנאשם. המתלוננת הסבירה שתנאי הראות אפשרו לה לזהות הנאשם, מסרה פרטים מזהים מעבר למבט, כך למשל את גודל כף היד והעובדה שידעה לזהותו מהמועדון.

113. במהלך חקירתה הנגדית, המתלוננת עמדה על כך שזיהתה את הנאשם בעצמה, בזמן אמת, ושללה את גרסת ההגנה לפיה חברותיה גרמו לה לחשוב שהנאשם אשר הצטלם איתם במועדון הוא התוקף. המתלוננת ידעה למסור הסבר לטענת ב"כ הנאשם לפיה זהות

הנאשם כתוקף נשתלה במוחה ולכן אף מסרה בחקירתה שמ.מ ידעה שהנאשם תקף אותה באומרה **"אני ידעתי לבד שזה אותו בן-אדם. זה שאני באה ואני הולכת למשטרה ואני אומרת והכול, זה כי אני יודעת מי הבן-אדם ואני יודעת. אבל אני לבד בזה, כאילו, גם כשל. ראה, גם כשכולם ראו שעוד מישהי באה מבחוף ואומרת 'אני יודעת', יכול להיות שבאתי להגיד לו 'אני לא לבד, יש עוד מישהי שגם יודעת בוודאות'. אז יכול להיות שממקום כזה זה בא."** (עמ' 21 ש' 14-18 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). יודגש, כי כבר בבית החולים, בטרם פנתה המתלוננת למשטרה מסרה כי הנאשם הוא זה שתקף אותה.

114. המתלוננת העידה שהעדה מ.מ שמעה שתקפו אותה, מיד ידעה לומר שיש לה תמונה של התוקף. למ.מ היה ברור שהנאשם שהצטלם עמם הוא התוקף כי הוא כל הזמן היה לידם במועדון. **"כל מי שהייתה באזור הרגישה ממנו משהו לא נעים ואין לי מושג איך מ.מ פשוט ידעה שזה הוא."** (עמ' 17 ש' 6-8 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

בחקירתה הנגדית, לא שללה שיתכן וא.ב אמרה למ.מ שהנאשם הוא התוקף כפי שנטען על ידי ההגנה ואולם, מסרה הסבר המתיישב עם התשתית הראייתית אותו אני מקבלת, לפיו א.ב סברה שהנאשם הוא התוקף כי, **"היא יושבה איתי במסעדה שאמרתי לה, בקרייזי מיט כשיצאתי לקחת את המפתחות ואז אמרתי לה בצחוק 'מה זה, הוא עוקב אחרי?' ופשוט רואים ככה שמשה עם זכוכית ופשוט בן-אדם. ואז א.ב כנראה ראתה אותו באותו רגע, אולי גם א.ב ראתה אותו מתחיל ללכת אחריי, כי זו זכוכית. ואז א.ב פשוט חיברה את שניהם, מהתמונות."** (עמ' 18 ש' 18-22 לפרוטוקול מיום 30.4.2024)

115. המתלוננת אישרה בחקירה נגדית שמ.מ הציגה לה בליל האירוע את תמונת הנאשם כדי להרגיע אותה **"אל תדאגי, יש לנו תמונה להראות למשטרה"** ואולם, לא זכרה בדיוק את הסיטואציה. (עמ' 19 ש' 24-28 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). המתלוננת ידעה למסור שישנם פרטים שאינה זוכרת במדויק בשל מצבה לאחר האירוע ובכך יש לחזק את אמינותה ומהימנותה. **"אני מנסה להסביר את הסיטואציה, להגיד לך מה אני זוכרת בדיוק שהיה ברכב, אחרי שחנקו אותי, שאני מנסה לנשום, אני לא זוכרת בדיוק מה היה שם. אז אני לא רוצה לסתם להגיד דברים."** (עמ' 20 ש' 2-4 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

116. המתלוננת חזרה על כך שלא זכרה שהתמונה הוצגה לה ברכב, אלא זכרה למסור שמ.מ העבירה לה את התמונה למכשיר הטלפון הנייד יום למחרת ומיד הגיבה 'איכ'. (עמ' 20 ש' 27-28 לפרוטוקול מיום 30.6.2024).

117. אף עדותה של מ.מ מחזקת את גרסת המתלוננת לפיה זיהתה את הנאשם בזמן אמת, במועד התקיפה. העדה מסרה שא.ב שלחה לה הודעה בה כתבה: **"תבואי מהר, מישהו תקף את א.א, תשלחי לי את התמונות דחוף, זה זה שהיה איתנו, זה זה שהצטלם איתנו"** והיא מיד יצאה החוצה. היא אישרה במספר הזדמנויות ששמעה לראשונה מא.ב שהנאשם שהצטלם איתם בתמונת הסלפי הוא התוקף. (עמ' 34 ש' 21-22; עמ' 36 ש' 27-29; עמ' 39 ש' 22-23; עמ' 40 ש' 31-32, עמ' 42 ש' 31-32 לפרוטוקול מיום

(30.4.2024).

118. עם קבלת ההודעה, יצאה העדה מהמועדון והבחינה במתלוננת שהיא "נסערת ברמות" כשהיא נכנסת חזרה למועדון. תחילה שמעה אודות האירוע מחבריה אשר המתינו במסעדה, וכשהמתלוננת יצאה מהמועדון ונרגעה, היא סיפרה לה בעצמה את שארע **"היא סיפרה שהיא הלכה לרכב להביא את התיק שלה, הרגישה שמישהו עוקב אחריה, השיחה התנתקה בין (המתלוננת לל.מ.), כאילו שהיא דיברה איתם תוך כדי, אמרה להם שהיא מרגישה שמישהו עוקב אחריה. מיד אחרי זה היא הגיעה לרכב, הותקפה, מישהו בא, פשוט תקף אותה וחנק אותה ואז בעצם היא אמרה לי שזה אותו בחור מהתמונה. ובגלל זה הם היו כל כך לחוצים על התמונה כדי למצוא את אותו בחור. היא ניסתה לרוץ, לחפש אותו, לא הצליחה לקרוא הסוף, ואז מהר מאוד ניסיון לקפל את האירוע, פשוט לקחת אותה הביתה, להרגיע אותה."** (עמ' 36 ש' 17-24, לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

119. העדה מסרה שהמתלוננת סיפרה לה שהיא ניסתה להתחנן ואמרה **"אני ארקוד איתך, אני אהיה איתך"** (עמ' 35 ש' 18-10 לפרוטוקול הדיון מיום 30.4.2024).

120. העדה הבהירה במספר הזדמנויות במהלך עדותה, ששמעה מהמתלוננת **בצורה ישירה** שהאדם שהצטלם עמם בתמונת הסלפי הוא התוקף (עמ' 36 ש' 28-29; עמ' 40 ש' 18-21 לפרוטוקול מיום 30.4.2024). מ.מ. העידה שמיד כשהמתלוננת יצאה מן המועדון, היא רצה לחניה ואמרה **"זה הוא, זה הוא"** כשהיא רצה לחפש אותו בעודה נסערת, בשלב זה המתלוננת לא אמרה שמדובר בנאשם. אך כאשר נכנסו חזרה למסעדה, המתלוננת אמרה לה **"זה הבחור הזה מהתמונה, זה הבחור הזה מהמועדון, הוא הלך אחריי, הוא עקב אחריי ותקף אותי"**. (עמ' 40 ש' 14-32, עמ' 41 ש' 1-2 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

121. במהלך הנסיעה הביתה, שוחחו ברכב על התמונה ובהמשך, המתלוננת ביקשה ממנה שתשלח לה את התמונה, תחילה שלחה לה תמונה חתוכה של הנאשם ולבקשתה, שלחה את התמונה במלואה. העדה לא זכרה אם המתלוננת ביקשה שתשלח לה את התמונה באותו הלילה או יום למחרת. (עמ' 42, ש' 19 ואילך לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

122. העדה העידה לאורך כל עדותה אודות **מצבה הנפשי** של המתלוננת בסמוך לאירוע המהווה חיזוק לגרסת המתלוננת. העדה תארה שהמתלוננת הייתה נסערת, בכתה, רצה פנימה למועדון לבקש סיוע וניסתה לאתר את התוקף.

123. טענת ההגנה לפיה א.ב. שתלה במוחה של המתלוננת את היות הנאשם תוקף, נשללת על ידי עדותה של א.ב. ומתיישבת עם גרסת המתלוננת ויתר העדויות. העדה מסרה שהמתלוננת חזרה עם החברים, היא צעקה **"זה הוא, זה הוא, זה הבחור שרק איתנו במועדון. הוא חנק אותי"** ואז ביקשה מ.א. שתשלח לה את תמונת הסלפי מהמועדון. מ.מ. לא שלחה את התמונה, אלא יצאה מיד מהמועדון. מ.מ. הציגה למתלוננת ולה את תמונת הסלפי והן זיהו את הנאשם (עמ' 13 ש' 15-20 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

124. א.ב. העידה שהמתלוננת רעדה והייתה על סף עילפון, הייתה בהיסטריה וצעקה ש"הוא חנק אותה". (עמ' 14 ש' 6-16 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). בחקירתה הנגדית, חזרה על

כך שהמתלוננת זיהתה בעצמה את הנאשם כמי שתקף אותה (עמ' 22 ש' 15, עמ' 23 ש' 3-4, עמ' 23 ש' 30-33 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). העדה דייקה ואישרה שכאשר ראתה את התמונה זיהתה את הנאשם כמי שהלך אחר המתלוננת ולא כאדם שתקף, אלא המתלוננת היא זו שזיהתה את הנאשם בתמונה כמי שתקף אותה (עמ' 26 ש' 1-8 מיום 9.6.2024).

125. העדה זכרה לספר שהנאשם לבש ג'ינס וקפוצ'ון בצבע שחור (עמ' 14 ש' 19 לפרוטוקול מיום 9.6.2024) זיהתה את תיעוד צילום תמונת הסלפי שהוצגה לה מתוך הסרטון שהוגש לבית המשפט והוסיפה שברגע זה, הנאשם הצטרף אליהם לריקוד. העדה חזרה בחקירה נגדית על כך שהנאשם לבש ג'ינס וקפוצ'ון שחור, אך הפעם אמרה ש90% מדובר בקפוצ'ון (עמ' 25 ש' 11-26 לפרוטוקול מיום 9.6.2024). העדה עמדה על כך שהנאשם לבש ג'ינס ולא מכנסי דגמ"ח בצבע בז' אשר הוצגו לה במהלך עדותה בבית המשפט. (עמ' 30, ש' 14, ש' 16 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

126. ל.ח. העיד שלאחר התקיפה, ברכב, מ.מ. הציגה למתלוננת את תמונת הנאשם והמתלוננת זיהתה את הנאשם כמי שתקף אותה. עוד מסר, שהמתלוננת הייתה בסערת רגשות ברכב ובכתה. [עמ' 9, ש' 25-33, עמ' 10 ש' 1, עמ' 12-13, עמ' 14 ש' 9-17].

127. ל.מ. העיד שבזמן ששהו ברכב (בדרך חזרה) שאל אם יש תמונה של התוקף, מ.מ. הציגה לו את התמונה והוא ביקש שתשלח לו אותה. העד מסר, שחלפו 10 דקות מרגע התקיפה ועד שהוצגה לו התמונה בה זיהה את התוקף (עמ' 23 ש' 29-31, עמ' 24 ש' 10-11 לפרוטוקול מיום 19.5.2024).

128. נוכח כל האמור, אינני מקבלת את גרסת ההגנה לפיה זהותו של הנאשם נשתלה במוחה של המתלוננת על ידי מי מחבריה, אלא היא זיהתה את הנאשם כמי שנצמד אליה מהמועדון, עקב אחריה למסעדה, משם לחניה ועד לתקיפתה בסמוך לרכב.

129. המתלוננת מסרה תלונה במשטרה יום למחרת האירוע, בשעות הערב והסבירה שעשתה כן, רק לאחר שהבינה את גודל האירוע ולאחר ששוחחה עם דודה שהוא שוטר והוא יעץ לה להתלונן, מהחשש שמא נשים נוספות יפגעו. המתלוננת הסבירה ש"עצם זה שאני עומדת פה זה כי אני לא רוצה שעוד מישהי אחרת תפגע". (עמ' 27 ש' 7-17 לפרוטוקול מיום 30.4.2024).

להתרשמותי, עמדה בפניי עדה אמינה ומהימנה שמלבד הנזק שנגרם לה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, חשה מחויבות לכלל הציבור. כידוע, היעדרו של מניע אפשרי לכך שהמתלוננת התלונה נגד הנאשם, אותו לא הכירה קודם לכן, תומך אף הוא במהימנותה. [ע"פ 7653/11 פלוגי נ' מ.י. (2012) וע"פ 993/00 נור נ' מ.י. (2002)].

(5) מחדלי חקירה:

130. ההגנה בסיכומיה טענה כי המשטרה ביצעה שורה של מחדלי חקירה שיש לזקוף לחובת המאשימה. להלן יפורטו המחדלים הנטענים: ראשית, היחידה החוקרת לא ביצעה מסדר זיהוי למתלוננת ולחבריה ובפרט לא.ב; שנית, היחידה החוקרת לא ביצעה עימות בין המתלוננת לנאשם; שלישית, היחידה החוקרת לא אספה ראיות פורנזיות מהזירה, כדוגמת טביעת נעל ככל שזו קיימת, טביעת אצבע מהרכב או כל ראיה פורנזית אחרת.

131. בטרם אדון לגופן של טענות, יפים הדברים שנכתבו בע"פ 5633/12 ניימן נ' מדינת ישראל, פסקה 48 (10.7.2013) באשר למחדלי חקירה:

"מן הראוי להזכיר, את ההלכה המושרשת, כי בהינתן תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, הרי שאין בקיומם של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזיכויו של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: תחילה יש לבחון האם מדובר כלל במחדל חקירה. רק אם המענה לשאלה הראשונה הוא בחיוב, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדלי החקירה הנטענים, נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, כמו גם זכותו להליך הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שקלול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה בפני הערכאה הדיונית (ראו, בעניין זה, ע"פ 3947/12 סלאח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], פסקה 44 (21.1.2013), וההפניות שם (להלן: עניין סלאח); ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.5.2006) (להלן: עניין אלחורטי))."

אי עריכת מסדר זיהוי

132. ההגנה טענה כי היה מקום לעריכת מסדר זיהוי למתלוננת או למי מעדי התביעה בדגש על א.ב. ומשרס"ר עוז טננוורצל (עד תביעה מס' 2- להלן: "רס"ר עוז") לא ידע למסור הסבר המניח את הדעת, אלא השיב בחקירתו הנגדית " **אני לא זוכר למה התקבלה החלטה לא לעשות מסדר זיהוי**" (עמ' 46 ש' 25 לפרוטוקול מיום 9.6.2024) יש בכך טעם לפגם. בהשלמת סיכומיו בעל פה, הטעים ב"כ הנאשם, שאי עריכת מסדר זיהוי אינו מוביל לזיכויו הנאשם, אך לדידו היה מקום לבצעו (עמ' 55 ש' 4-5 לפרוטוקול מיום 8.9.2024).

133. בחינת מארג הראיות שנאספו בתיק החקירה מוביל למסקנה לפיה, לא היה מקום לערוך מסדר זיהוי ואי עריכת מסדר זיהוי, בהינתן התשתית הראייתית אינו עולה לכדי מחדל חקירה. אין חולק שכלל העדים שנכחו ברכב והעידו בבית המשפט נחשפו לתמונת הסלפי בה תועד הנאשם בבירור במועדון והתמונה הוגשה בהסכמה לבית המשפט (ת/12). למעלה מכך, הנאשם בעצמו זיהה עצמו בתמונה כבר בחקירתו במשטרה (ת/1).

הן המתלוננת והן א.ב. העידו שזיהו את הנאשם בתמונה שנמסרה מידי המתלוננת למשטרה, כך שלא ברור הטעם בביצוע מסדר זיהוי לעדים אשר אווזים בתמונת החשוד מבעוד מועד. ברי כי ככל שהיה מתקיים מסדר זיהוי, ההגנה הייתה טוענת לזיהום המסדר. אוסיף, שאף רס"ר עוז בחקירתו הנגדית, הבהיר שלא היה מקום לעריכת מסדר זיהוי במצב בו קיים תיעוד ברור של הנאשם (עמ' 46 ש' 32-29 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

לא זו אף זו, אלא שייטכנו מקרים בהם הרשעה תתבסס על סמך ראיית זיהוי יחידה, גם במקרה בו לא נערך מסדר זיהוי, שכן כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו. (ראה **עניין דמיאניוק** בעמ' 403-405).

אי עריכת עימות

134. נטען מפי ההגנה שהיה מקום לערוך עימות ועצם העובדה שלא נערך עימות בין הנאשם למתלוננת, מהווה מחדל חקירה. ב"כ הנאשם, הפנה לתשובתו של רס"ר עוז בעדותו בבית המשפט לפיה סבר שלא היה מקום לערוך עימות (עמ' 47 ש' 16 לפרוטוקול מיום 9.6.2024).

המתלוננת ויתר העדים נחקרו במשטרה ובבית המשפט. כזכור, הנאשם בחקירתו במשטרה לא אישר שנכח במועדון והכחיש כל קשר לאירוע התקיפה, כך שלא ניתן לראות באי עריכת עימות במקרה דנן, כמחדל חקירתי. (ראה ע"פ 6359/12 בלוי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (27.11.2013)).

אי בדיקת זירת העבירה

135. ההגנה טענה למחדל חקירתי נוסף, לפיו היה על המשטרה לבקר בזירת האירוע ולתור אחר ראיה פורנזית, קרי, טביעת אצבע על הרכב, דנ"א או טביעת נעל במקום (עמ' 48 ש' 25-27 לפרוטוקול מיום 9.6.2024, סעיף 17 לסיכומי ההגנה ועמ' 55 ש' 6-8 לפרוטוקול מיום 8.9.2024). רס"ר עוז בחקירתו הנגדית, השיב שדנ"א וטביעות אצבע הן לא ראיות שנשארות במצב שיורד גשם וכי בהינתן המארג הראייתי שהיה קיים, לא היה צורך באיתור אחר ראיות נוספות.

136. המתלוננת הגיעה למסור תלונתה יממה לאחר האירוע. כעולה מחומר הראיות ואף אין מחלוקת בין הצדדים, כי בליל האירוע ירד גשם, כך שלא ניתן היה לשמור ראיות פורנזיות כגון טביעת נעל או טביעת אצבע חיצונית לרכב. זאת ועוד, שלפי גרסת המתלוננת, עליה לא חלקה ההגנה, אירוע התקיפה בוצע באזור החניה, מחוץ לרכב, כך שלא ברור לאיזו ראיה מלבד איתור מצלמות האבטחה (כפי שנעשה), היה על המשטרה לאסוף מהזירה.

137. הנאשם כידוע, לא מסר גרסה בחקירתו במשטרה ולא מסר כל גרסה שיש לבדוקה. לא זו אף זו, אלא שבחקירתו הנגדית בבית המשפט, קשר עצמו לזירת העבירה (החניה), טען שיצא מהמועדון אחר המתלוננת ושהה באזור החניה, בו חנה רכבו של חברו. מכל מקום, גם אם אקבל את טענת ההגנה לפיה מדובר במחדל חקירה, אין מדובר במחדל אשר פגע ביכולתו של הנאשם להגן על עצמו או בזכותו להליך הוגן, בפרט נוכח התשתית הראייתית שנאספה כנגדו.

138. אסכם, כי לא מצאתי שקיימים מחדלי חקירה אשר יש לזקוף לחובת המאשימה אשר פגעו בזכות להליך הוגן כלפי הנאשם.

ד. מסקנות:

139. המאשימה הוכיחה בראיות כנדרש בדין, כי הנאשם הוא זה שבלש אחר המתלוננת החל מהשלב בו פגש אותה במועדון, עקב אחריה למסעדה, המתין לה עד אשר תצא ודלק אחריה באזור החניה, שם תקף אותה, איים עליה וגרם לה לחבלה כמתואר בעובדות כתב האישום. כל זאת עשה תוך שהוא מפר צו פיקוח שהיה תלוי ועומד כנגדו וכפי שהודה בתחילת משפטו.
140. מצאתי את עדות המתלוננת כמהימנה ואמינה בפני עצמה וכי הפרטים אותם מסרה אודות הנאשם ואופן הזיהוי שנעשה על ידה, עומדים בתנאי הפסיקה.
141. עדות המתלוננת לא מהווה ראית זיהוי יחידה, אלא מצטרפים אליה סרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את הנאשם דולק אחר המתלוננת בתוך המועדון, מחוץ לו, ממתין לה מחוץ למסעדה ועוקב אחריה בתוך אזור החניה. כך גם יתר עדי התביעה, משתלבים ומחזקים את עדותה של המתלוננת ואף בחלקם מהווים ראית זיהוי עצמאית.
142. למכלול הראיות, מצטרפת התרשמותי הבלתי אמצעית מהנאשם. במהלך ישיבות ההוכחות, שנמשכו מספר שעות, צפיתי בנאשם, התרשמתי ממראהו החזותי, מבנה גופו, זקנו הצרפתי, גודל עיניו, כפות ידיו ומבנה גופו. צפיתי לא פעם בסרטוני מצלמות האבטחה מהם ניתן לראות בבירור שהנאשם אשר עמד בפניי, הוא האדם המתועד במצלמות האבטחה.
143. לצד זאת, מצאתי את גרסת הנאשם כבושה, סתמית, דחוקה ולא אמינה בלשון המעטה, מלאה בסתירות ופירוכות, ללא כל הסבר הגיוני.
144. לא מצאתי כי התקיימו מחדלי חקירה ובפרט כאלה הגורמים לעיוות דין או לפגיעה בהליך הוגן.

ה. התוצאה

145. אני קובעת שהנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בעובדות כתב האישום ומרשיעה אותו בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **בילוש או התחקות אחרי אדם העלולים להטרידו**, לפי סעיף 12(1) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות והפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הפיקוח.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים